

Arrest

nr. 299 554 van 8 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 20 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Sredno Konjari, Skopje (Noord-Macedonië) en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. In 2000 werd u aangesteld als imam in uw geboortedorp. In 2006 werd u gevraagd om deel uit te maken van de Islamitische Gemeenschap van Macedonië (IRC). Zij zijn verantwoordelijk voor de islamitische geloofsgemeenschap in Noord-Macedonië. U werd voor de IRC algemeen secretaris van het arrondissement Skopje en werkte voor hen ook als woordvoerder en jurist. U maakte ook deel uit van het bestuur van de IRC. U ijverde in deze functie steeds voor democratische hervormingen binnen de IRC. In 2010 huwde u traditioneel met N.F. (...) met wie u twee zonen heeft.

In 2010 probeerden radicale groeperingen, die gesteund werden door de etnisch Albanese politieke partij BDI (Bashkimi Demokratik për Integrim of Democratische Unie voor Integratie), met geweld moskeeën over te nemen. U en anderen brachten de autoriteiten hiervan op de hoogte, maar zij ondernamen niets. U werd dat jaar samen met enkele andere collega's aangevallen in een moskee in Isa Beg, Skopje. Geleidelijk aan namen deze groeperingen steeds meer moskeeën over waarbij zij de steun kregen van Sulejman Rexhepi, de Reis-ul-Ulema of voorzitter van de IRC sinds 2006. In 2012 werd er een alliantie ondertekend met deze groeperingen. In de periode 2006 tot 2012 begon Rexhepi geld te verdienen aan het verkopen van visa voor de Hady aan Turkse burgers waarbij hij zijn positie als voorzitter van de IRC misbruikte. Gezien u in die periode als woordvoerder van de IRC werkte, confronteerde u Rexhepi met zijn werkwijze, waardoor u en Rexhepi in onmin raakten en hij u als een vijand beschouwde.

Eind april 2015 organiseerde Rexhepi een Riasset of een algemene vergadering van de IRC waarop u en een aantal andere gelijkgezinden niet werden uitgenodigd. Wanneer jullie enkele dagen later, op 4 mei 2015, naar de hoofdzetel van de IRC gingen om uitleg te vragen aan Rexhepi, botsten jullie op leden van radicale groeperingen onder leiding van Rexhepi Zyberi. Zij sloegen en bedreigden jullie en één van hen schoot in de lucht. Jullie belden de politie van Bit Pazar, Skopje die ter plekke kwam en een onderzoek voerde. Ook de media waren aanwezig en jullie stelden in de media dat jullie enkel met Rexhepi wouden spreken. Jullie verklaringen werden afgenomen door de politie en jullie dienden een klacht in, maar er werd niemand door de politie meegenomen. De volgende dag werden jullie door het parket uitgenodigd om opnieuw verklaringen af te leggen. U vermoedt dat jullie tegenstanders ook werden uitgenodigd. U keerde op 5 mei 2015 ook terug naar de kantoren van de IRC om er te werken en te wachten op een afspraak met Rexhepi. U en uw medestanders vroegen en kregen hiervoor bijstand van de politie. Op 5 mei 2015 was de toenmalige minister van Economie en BDI-lid Bekim Neziri aanwezig in de kantoren van de IRC. Hij waarschuwde jullie dat jullie de gebouwen dienden te verlaten omdat er anders represailles zouden volgen. Hij belde hierop de toenmalige minister van Justitie die zei dat hij zo snel mogelijk met de rechter zou communiceren om een beslissing te nemen tegen jullie. Jullie bleven nog twee weken – in het gezelschap van de politie – werken, tot u en uw medestanders ontslagen werden door de IRC en jullie de gebouwen van de IRC niet meer binnen mochten. U verklaarde hierop in de media dat de wet niet werd nageleefd en u weggeruimd werd omdat u een hindernis was. U diende bij de civiele rechtbank in Skopje een klacht in tegen dit ontslag, maar uw ontslag werd er bevestigd. Later werd dit ontslag ook bevestigd door het hof van beroep en hooggerechtshof. De gebeurtenissen van 4 mei 2015 werden het voorwerp van een strafzaak waarbij u en uw medestanders ervan beschuldigd werden in groep een aanslag op de IRC te willen plegen. Jullie werden een jaar later, in 2016, door de strafrechtbank nummer één veroordeeld tot een gevangenisstraf met uitstel van drie tot zes maanden. Jullie gingen hiertegen in beroep. U vernam later uiteindelijk dat de zaak verjaard was en dat u en uw medestanders buiten vervolging werden gesteld. Eveneens in 2015 verspreidde de moefiti van Tetovo, Qani Nesimi, informatie over u op zijn persoonlijke internetpagina. Hij schreef dat u een medewerker was van de journalist Zoran Bosinovski. Deze had in het verleden verslag gedaan van een aantal corruptieschandalen, maar had in de Albanese moslimgemeenschap een negatieve naam. Door deze informatie te verspreiden, probeerde Qani Nesimi uw naam te besmeuren. Deze informatie werd overgenomen door een aantal nieuwskanalen waarna u bedreigd en beledigd werd. U ontkende dat u met Zoran Bosinovski had samengewerkt, maar Qani Nesimi verwijderde deze informatie niet. U zag zich genoodzaakt om een rechtszaak tegen hem aan te spannen voor het beledigen van uw figuur. Qani Nesimi kwam niet naar de zitting, maar stuurde enkel een brief dat hij deze informatie had verspreid in opdracht van Rexhepi. Zowel in eerste aanleg als in beroep werd bevestigd dat hij uw eer had geschonden en diende hij een schadevergoeding te betalen. Uw moeder kwam tussen in uw kosten voor deze rechtszaak.

Na uw ontslag bij de IRC hield u zich met uw medestanders bezig met manieren waarop jullie de IRC konden democratiseren. Sinds 2015 werd u door verschillende Noord-Macedonische prominenten verbaal beledigd en indirect bedreigd. Zo zeiden zij dat u de openbare orde schond en dat de IRC de steunpilaar was van de BDI. Via een vriend hoorde u ook dat de parlementsvoorzitter had gezegd dat u op uw hoede diende te zijn.

U werd eind maart 2019 door Abedin Imeri, de moefiti van Kumanovë, gecontacteerd omdat Rexhepi op 25 maart 2019 een algemene vergadering van de IRC had samen geroepen. Hij had hier officieel zijn ontslag aangekondigd alsook dat zijn zoon hem zou opvolgen als voorzitter van de IRC. Een aantal leden waren hierom bezorgd en u zei dat ze u dienden uit te nodigen op een algemene vergadering. Op 27 maart 2019 ontving u een officiële uitnodiging voor een algemene vergadering op 30 maart 2019. Deze vergadering vond plaats in de moskee van Mustaf Pasha omdat de leden van de algemene vergadering bang waren dat Rexhepi – die samen met één andere persoon niet uitgenodigd werd - hier achter zou komen en hen zou ontslaan. Omdat de andere leden zelf geen initiatief durfden te nemen, werd u door hen verkozen als de nieuwe voorzitter van de IRC. Dit ging om een verkiezing ad hoc en er werd afgesproken dat er snel verkiezingen zouden volgen en dat de grondwet van de IRC hervormd zou worden. Alle documenten betreffende uw benoeming werden vervolgens op 3 april 2021 voorgelegd aan

de civiele rechtbank nummer I van Skopje die deze beslissing op 17 april 2019, zoals de wet voor religieuze gemeenschappen dit voorschrijft, bekrachtigde. Uw benoeming werd vervolgens op 23 april 2019 bekend doordat zij die dag in het Noord-Macedonische staatsblad werd gepubliceerd. Diezelfde dag begaf u zich naar de gebouwen van de IRC waar u goed ontvangen werd door de medewerkers. Een halfuur later kwamen er inspecteurs van de politie en van het ministerie van Binnenlandse Zaken, verbonden aan de BDI, aan bij de gebouwen. Zij zeiden dat u daar weg moest en zij vertelden dat zij gestuurd werden door Ali Ahmeti, voorzitter van de BDI. Toen u door had wat zij van plan waren, legde u verklaringen af aan de media – die na de bekendmaking van uw benoeming naar de gebouwen van de IRC waren gekomen - waarbij u dit complot aan het licht wou brengen. U vertelde hen dat u rechtsgeldig verkozen werd als voorzitter van de IRC en u die functie zou opnemen. U deed er eveneens een oproep om de financiële misbruiken binnen de IRC te onderzoeken. U stelde dat dit niet enkel intern was, maar in samenwerking met de BDI. Na uw verklaringen zag u dat er speciale eenheden van de politie waren toegekomen. Toen u weer naar binnen wou, merkte u dat zij de deur op slot hadden gedaan. U verklaarde aan de media dat de inspecteurs en de BDI de IRC bezet hadden. Even later werd u opnieuw binnengelaten, maar eisten de inspecteurs, in het bijzonder Enver Selami, het hoofd van de politie van Bit Paaar, nog steeds dat u zou vertrekken. U weigerde dit. Enver Selami telefoneerde vervolgens met vice-minister van Binnenlandse Zaken en BDI-lid, Agim Nuhui. Na zijn gesprek vertelde Enver Selami u dat inspecteurs weg moesten, maar dat als er iets mis zou gaan, het uw verantwoordelijkheid zou zijn. U voelde dat er een ander complot werd voorbereid. De politie trok zich terug en tien minuten later kwam er een andere groepering aan bij de gebouwen van de IRC, met name de groep van Gllumovë onder leiding van Mervan Sulejmani. U vermoedt dat zij gestuurd werden door Rexhepi en de BDI. Zij waren met een tiental personen en gewapend met pistolen. U werd door hen geduwd en geslagen. Mervan Sulejmani zei dat u diende te vertrekken, anders zouden ze u vermoorden. U verliet hierop de gebouwen van de IRC. U deed diezelfde dag nog een aangifte bij de politie van Bit Pazar, maar u kreeg er geen documenten. U vernam dat Enver Selami die avond ging feesten met de zoon van Rexhepi. U werd naar aanleiding van uw aangifte niet uitgenodigd door de politie noch door de procureur, waardoor u ervan overtuigd bent dat zij niets met uw aangifte mee deden. Op 24 april 2019 verklaarde in de media dat u bedreigd werd door een criminele groepering en dat het aan de autoriteiten was om dit te onderzoeken en dat Rexhepi de IRC diende op te geven. Intussen chanteerde en bedreigde Rexhepi de andere moefti's.

Eind april 2019 diende Rexhepi, in eigen naam, een beroep in tegen uw benoeming tot voorzitter. In de gerechtelijke beslissing van uw benoeming stond echter enkel dat de IRC een beroep kon indienen. Rexhepi stelde dat hij geen ontslag had genomen en u de leeftijd van 40 jaar – een vereiste – nog niet bereikt had. Op 8 mei 2019 deed u een aangifte bij het parket van Skopje omdat u de toegang tot de gebouwen van de IRC werd ontzegd, alsook tegen de verklaringen van Rexhepi in de pers dat u geen moslim meer was. U werd in de loop van de maand mei 2019 door het parket uitgenodigd om een verklaring af te leggen. In die periode werden er bij het parket ook door andere personen twee aangiftes gedaan tegen Rexhepi omwille van uitspraken die hij deed. U informeerde u nog drie keer bij de procureur over uw klacht van 8 mei 2019, maar deze zei dat ze weinig kon doen omdat de macht hier insijpelde. Rexhepi diende in 2019 ook een klacht in tegen u en Pllumb Velu, de moefti van Manastir, voor valsheid in procedure en geschriften naar aanleiding van uw benoeming als voorzitter van de IRC. In oktober 2019 werd Rexhepi zijn beroep tegen uw benoeming ingewilligd. De zaak werd terug naar de rechtbank van eerste aanleg gestuurd waar hij werd opnieuw tot voorzitter van de IRC benoemd. U ontving geen uitnodiging voor deze rechtszaak in eerste aanleg, hoewel dit verplicht was zodat u een confrontatie zou kunnen aangaan met Rexhepi. Er vond geen enkele zitting plaats. U sprak met de rechter van de rechtbank in eerste aanleg die u zei dat dit politiek was. U diende in oktober 2019 een klacht tegen Rexhepi in bij het parket, bij de eenheid tegen criminaliteit en corruptie, wegens financiële wanpraktijken/corruptie. In deze klacht van meer dan honderd pagina's hadden u en uw medestanders alles uiteengezet. U noch uw andere medestanders werden uitgenodigd om verklaringen af te leggen. Eveneens in oktober 2019 werd u door het parket van Skopje uitgenodigd als verdachte naar aanleiding van de klacht die Rexhepi tegen u had ingediend voor valsheid in procedure en geschriften. U werd op bevel van de procureur van Skopje opgehaald door de politie. U contacteerde uw advocaat die naar het parket kwam. U verscheen voor de procureur waarbij u zich op uw recht tot zwijgen beriep. De procureur zei hierbij dat zij onder druk stond om u aan te houden, hoewel u niet officieel werd aangehouden. U zei dat u geen verklaringen wou afleggen voordat u het dossier kon inkijken, wat u ook deed. Hierbij zag u dat er drie tenlasteleggingen tegen u waren in verband met schriftvervalsing betreffende uw benoeming tot voorzitter van de IRC. U was hierna niet in staat om verklaringen af te leggen en u mocht beschikken. U zou opnieuw uitgenodigd worden om een verklaring af te leggen. Ook Pllumb Velu diende bij de politie langs te gaan om zijn handtekening te laten controleren, gezien hij verdacht werd van het ondertekenen van niet geldige documenten.

In 2019 werd u door het openbaar ministerie uitgenodigd om verklaringen af te leggen over het feit dat de schadevergoeding die u van Qani Nesimi had gekregen aan uw moeder had gegeven. U zei dat u op dat

moment werkloos was, waardoor uw moeder de kosten van de rechtszaak had gedragen. Er werd u gezegd dat u dat geld onrechtmatig had overgemaakt terwijl u nog schulden had bij de IRC en hiervan op de hoogte was gebracht door een deurwaarder. Het openbaar ministerie beschuldigde u ervan dat u dit had gedaan om u zelf insolvent te maken. U vroeg aan het openbaar ministerie bewijzen van die deurwaarder en zij lieten u een aantal documenten zien waaruit bleek dat u op die momenten niet in het land was. U ging hierna naar het postkantoor waar geen documenten voor u bleken te zijn toegekomen. U deed een aangifte bij het ministerie van justitie en bij de orde van de gerechtsdeurwaarders tegen de gerechtsdeurwaarder omdat u geen documenten had ontvangen. U kreeg geen antwoord op deze aangiften.

Na de gebeurtenissen van 2019 werd u opnieuw door verschillende Noord-Macedonische prominenten bedreigd, waaronder de premier Zoran Zaev en de vice-minister van Binnenlandse Zaken Agim Nohiu. De premier belde u via WhatsApp en zei u dat u uw strijd in het kader van uw benoeming en het machtsmisbruik binnen de IRC moest laten varen omdat u op die manier de coalitie in gevaar bracht. Op 10 februari 2020 diende u een beroep in tegen de herbenoeming van Rexhepi als voorzitter van de IRC. U was hierbij samen aanwezig met uw advocaat en u kon uw argumenten uiteen zetten. Hoewel deze zaak nog hangende is, werd er in mei 2020 een nieuwe voorzitter voorgedragen. Dit kan volgens u wettelijk gezien niet. Intussen ontving u verschillende uitnodigingen van het parket om gehoord te worden in het vooronderzoek ten gevolge van de aantijgingen die tegen u werden geuit, met name valsheid in procedure en geschriften bij uw aanstelling als voorzitter van de IRC. U ging niet in op deze uitnodigingen en u legde steeds medische attesten neer ter verantwoording van uw afwezigheid.

In 2021 had u het gevoel dat u achtervolgd werd doordat u op verschillende plekken dezelfde mensen tegenkwam en u een wagen zag zonder nummerplaat. U dacht hierbij aan huurmoordenaars. Deze personen ondernamen echter niets tegen u. In september 2021 ontving u drie tekstberichten waarin stond dat u nooit voorzitter van de IRC zou worden en dat u uw aangiften tegen Rexhepi en Fetahu zou moeten intrekken, anders zou u gevangen genomen worden of geliquideerd. U diende hiertegen een klacht in bij de lokale politie van Petrovec die dit doorstuurde naar een eenheid van Binnenlandse Zaken tegen geweld en bedreiging. U legde hier een verklaring af, maar zij zeiden tegen u dat het belachelijk was dat u dergelijke zaken kwam aangeven. Zij zeiden evenwel ook dat zij de zaak zouden behandelen. U hoorde hier niets meer over, maar net voor uw vertrek uit Noord-Macedonië contacteerde u hen opnieuw en zeiden zij dat u hen niet moest contacteren en dat zij reeds genoeg mensen hadden die hen bevelen gaven.

Op 1 oktober 2021 reisde u met het vliegtuig van Noord-Macedonië naar België. Op 4 oktober 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 december 2021 werd bij u thuis een vonnis van de strafrechtbank afgeleverd waarbij u veroordeeld werd voor inbreuk of schade berokkend aan andermans recht. U kreeg een voorwaardelijke gevangenisstraf van drie maanden. Dit was naar aanleiding van de schadevergoeding van Qani Nesimi die u aan uw moeder had gegeven terwijl u uitstaande schulden had bij de IRC. Het vonnis werd afgeleverd door de politie, terwijl dit normaal via de post gaat of via uw advocaat. U vermoedt dat dit was om u en uw familie angst in te boezemen. U kon tegen deze veroordeling niet in beroep gaan omdat u niet in Noord-Macedonië was, er maar een beroepstermijn van acht dagen was, en u de machtiging voor uw advocaat in deze zaak uiteindelijk had ingetrokken. In deze zaak zei de procureur tegen uw advocaat dat in de andere zaak die tegen u lopende was inzake het vervalsen van documenten zij een bevel van hogerhand had gekregen om u te veroordelen.

Op 15 januari 2022 werd 's nachts uw wagen in brand gestoken. De brandweer kwam ter plaatse om deze te blussen. Enkele maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ontving uw familie thuis het vonnis van het hoger beroep dat u had ingesteld voor de gebeurtenissen van 4 mei 2015. Gezien de zaak verjaard was, werd besloten de vervolging tegen u en uw toenmalige collega's stop te zetten. Wat betreft de zaak waarin u wordt verdacht van schriftvervalsing bij uw benoeming tot voorzitter van de IRC in 2019, komt de politie nog steeds langs uw woning. Zij vragen steeds naar u, want in uw afwezigheid worden er geen oproepingsbrieven gegeven. U vermoedt dat zij u willen arresteren en in voorhechtenis plaatsen. U vermoedt dat zij andere bedoelingen hebben met u en dat er een complot tegen u is. U hoorde via vrienden, die dit hoorden van politiemensen, dat er sinds mei 2022 een nationaal aanhoudingsbevel tegen u loopt en dat de speciale eenheden naar u op zoek zijn. Aan uw familie werd evenwel geen enkel document afgeleverd. U weet niet of u reeds officieel in beschuldiging werd gesteld in deze zaak. U heeft immers geen machtiging gegeven aan uw advocaat om deze zaak voor u op te volgen omdat u niemand meer vertrouwt. In deze zaak kan, als u niet aangehouden wordt, u bij verstek veroordeeld worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer. Betreffende uw identiteit: uw originele paspoort; een kopie van uw rijbewijs; een biografie van drie pagina's over uw levensloop waarbij niet aangegeven staat door wie de biografie werd opgesteld.

Betreffende de gebeurtenissen van mei 2015: een beslissing tot annulering van uw contract zonder opzegperiode bij het IRC, d.d. 13 mei 2015, ondertekend door Rexhepi als Reis-ul-Ulama van de IRC; de eerste pagina van een beslissing van de basisrechtbank Skopje II, d.d. 8 mei 2015, dat u en anderen de gebouwen van de IRC dienen te verlaten; een vaststelling en conclusie van gerechtsdeurwaarder Mladenovic Vesna, d.d. 15 mei 2015, gebaseerd op een uitvoeringsdocument van de basisrechtbank Skopje II waarbij u schuldenaar bent en het IRC schuldeiser; een brief van de IRC, d.d. 19 mei 2015, waarin wordt bepaald dat u de gebouwen van de IRC niet meer mag betreden; een aantal notariële verklaringen, d.d. 1 juli 2015, van u en uw medestanders dat jullie niet waren uitgenodigd voor de vergadering van de Riaset eind april 2015; een persbericht dat u en uw medestanders uitstuurden naar aanleiding van het feit dat jullie niet waren uitgenodigd voor de Riaset eind april 2015; een klacht van u en uw medestanders bij het openbaar ministerie uit 2015 tegen Rexhepi die misdrijven gepleegd zou hebben; een beslissing van het hof van beroep van Skopje, d.d. 24 juni 2016, waarbij de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg Skopje II, d.d. 8 mei 2015, wordt vernietigd en de zaak wordt teruggestuurd naar de rechtbank van eerste aanleg; een vonnis van de basisrechtbank Skopje, d.d. 4 november 2016, waarin u wordt veroordeeld voor "het deelnemen aan een menigte met het oog op het plegen van een misdrijf" op 4 mei 2015; een vonnis van de basisrechtbank Skopje II, d.d. 4 april 2017, naar aanleiding van de klacht die u neerlegde tegen uw ontslag in 2015 waarbij u in het ongelijk wordt gesteld; een vonnis van het hooggerechtshof, d.d. 24 juni 2020, naar aanleiding van de klacht die u neerlegde tegen uw ontslag in 2015 waarbij u in het ongelijk wordt gesteld en u wordt verplicht om de gerechtskosten te betalen aan de beklaagde, het IRC; een beslissing van de basisstrafrechtbank Skopje, d.d. 2 september 2021, betreffende het niet verder zetten van de strafrechtelijke procedure tegen u (en anderen) voor "het deelnemen aan een menigte met het oog op het plegen van een misdrijf" op 4 mei 2015.

Betreffende de gebeurtenissen van april 2019: een verslag van de Riaset, d.d. 25 maart 2019, waarin Rexhepi zijn ontslag als voorzitter van de IRC indient; de enveloppe waarin uw uitnodiging zat voor de Riaset van 30 maart 2019, d.d. 27 maart 2019; een beslissing van de basisrechtbank Skopje II, d.d. 17 april 2019, betreffende uw benoeming als voorzitter van de IRC; een uittreksel uit het Noord-Macedonische staatsblad, d.d. 23 april 2019, waarin uw benoeming tot voorzitter van de IRC wordt gepubliceerd; een verzoek van u gericht aan het ministerie van Financiën, directie financiële politie, d.d. 23 april 2019, om een financiële controle uit te voeren bij de IRC; een screenshot van een Facebookpost waarop Zeglul Rexhepi, de zoon van Suleiman Rexhepi, en Enver Selami, hoofd van de politie van Bit Pasar samen staan; een klacht door u neergelegd bij het basisparket van Skopje, d.d. 8 mei 2019 tegen Rexhepi voor het plegen van een haatmisdrijf; een proces-verbaal van u bij het basisparket Skopje, d.d. 31 mei 2019, naar aanleiding van de uitspraak van Rexhepi waarbij hij u een afvallige noemde; een beslissing van het hof van beroep van Skopje, d.d. 10 september 2019, betreffende de vraag tot verandering in de registratie van de functie van Reisul-ul-Ulema ingediend door de IRC en Rexhepi waarbij uw benoeming wordt geschorst en de rechtbank in eerste aanleg een nieuwe beslissing moet nemen; een beslissing van de basisrechtbank Skopje II, d.d. 4 oktober 2019, waarbij uw inschrijving als voorzitter van de IRC wordt verworpen; een brief van u gericht aan de basisrechtbank Skopje, d.d. 5 februari 2020, om het dossier van de beslissing van 4 oktober te kunnen inkijken; een verzoekschrift tot beroep door u ingediend bij het hof van beroep van Skopje, d.d. 10 februari 2020, tegen de beslissing van de basisrechtbank Skopje van 4 oktober 2019, in eigen naam en in naam van de IRC; een beslissing van de IRC, d.d. 20 februari 2020, waarin u als afvallige wordt verklaard, waarbij u eveneens een voorbeeld toevoegde van een andere excommunicatie als voorbeeld, d.d. 24 juni 2010; twee brieven van uzelf gericht aan de basisrechtbank Skopje en het hof van beroep van Skopje, d.d. 1 juni 2020, waarin u hen meldt dat Rexhepi opnieuw ontslag heeft genomen en dit een invloed heeft op de lopende procedures voor de rechtbank; verschillende klachten opgesteld door u en uw medestanders tegen Rexhepi en zijn medestanders, d.d. 2 juli 2019, 4 oktober 2019, 30 oktober 2019, bij verschillende Noord-Macedonische instanties; een brief van uw advocaat, d.d. 6 december 2019, gericht aan de administratie voor publieke inkomsten, directoraat Skopje, betreffende de corruptie van Rexhepi; een brief van u aan het basisparket van Skopje, d.d. 9 juni 2020, met extra beschuldigingen tegen leden van de IRC; een brief van u gericht aan de financiële politie, d.d. 14 juli 2020, met documenten in navolging van de klacht die u op 30 oktober 2019 tegen Rexhepi bij hen indiende, alsook de bevestiging van de financiële politie dat u deze documenten indiende; verschillende documenten waarmee u de corruptie van Rexhepi wil aantonen; een e-mail die u op 7 oktober 2020 verzond naar de ambassadeur van Frankrijk betreffende de corruptie bij het IRC; een uitnodiging van het basisparket Skopje, d.d. 14 augustus 2019, om u te melden op 2 oktober 2019 als verdachte in een strafzaak voor onder meer vervalsen van documenten; een uitnodiging van het basisparket, d.d. 28 april 2021 en 5 oktober 2021, voor Plumi Vesiu als verdachte in een strafzaak voor onder meer vervalsing van documenten; talloze nieuwsberichten en links naar nieuwsberichten betreffende u en Rexhepi en de gebeurtenissen uit 2019.

Betreffende uw conflict met Kami Nesimi en de hieruit volgende procedure voor het aantasten van andermans rechten: een vonnis van het hof van beroep van Skopje, d.d. 27 maart 2019, tegen Kami Nesimi betreffende smaad waar u als eiser in het gelijk wordt gesteld; een proces-verbaal van het basisparket Skopje, d.d. 5 februari 2020, van een onderzoek naar u als verdachte van "het aantasten van andermans rechten"; een vonnis van de basisstrafrechtbank Skopje, d.d. 17 januari 2022, waarin u veroordeeld wordt voor "het aantasten van andermans rechten".

Verder legde u nog volgende documenten neer: een aantal documenten betreffende de brand aan uw wagen in januari 2022, met name een document dat u de wagen van N.F. (...) in de periode van 1 december 2020 tot en met 1 december 2021 mocht gebruiken in het buitenland, vier foto's van een beschadigde wagen en een attest d.d. 1 februari 2022 van de brandweer van Skopje ter bevestiging van hun interventie op 25 januari 2022 bij een brand aan de wagen van N.F. (...); een bevestiging van de politie van Petrovec, d.d. 27 september 2021, dat u op 23 september 2021 bij hen melding heeft gemaakt van een bedreiging die u had ontvangen op uw telefoon; een e-mail die u verzond naar verschillende diplomatieke posten en organisaties waarin u hen informeert over de bedreigingen die u op uw telefoon ontving, d.d. 30 september 2021; het rapport "North Macedonia 2021 international religious freedom report" (State Department), waarin u melding maakt van de bedreigingen die u ontving; een aantal medische attesten uit Noord-Macedonië en België betreffende uw gezondheidssituatie, alsook een attest van een psycholoog dat u hier een consultatie had op 7 juni 2022; een afschrift van de wet op religieuze gemeenschappen in Noord-Macedonië; kopieën van verschillende paspoorten als bewijs van beschuldigingen die u aan het adres van Rexhepi uitte; een aantal rapporten betreffende de algemene situatie in Noord-Macedonië, met name "Freedom in the world 2022 North Macedonia" (Freedom House) en North Macedonia 2021 Human Rights Report (State Department); een aantal foto's betreffende uw activiteiten voor Amnesty International in België; kopieën van inschrijvingsbewijzen Nederlandse taalles; een aantal loonfiches betreffende uw werk in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

U verklaarde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat een specialist in Noord-Macedonië vermoedde dat u hoofdpijn heeft ten gevolge van stress. In België bent u voor deze hoofdpijn in behandeling bij een huisarts (CGVS II, p. 5-6). Ter staving van deze problemen legde u een medisch document neer uit Noord-Macedonië en medicatievoorschriften uit België. U gaf voorts aan dat u psychisch moe bent en dat u één keer bij een psycholoog ging in België (CGVS II, p. 5 / CGVS IV, p. 2). Ter staving hiervan legde u een brief neer waaruit blijkt dat u op 7 juni 2022 een afspraak had bij een psycholoog. Hieruit kan evenwel niet afgeleid worden dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest vooreerst bij een terugkeer naar Noord-Macedonië gearresteerd te worden en geen eerlijke rechtsgang te krijgen omwille van een complot door uw tegenstanders, met name de ex-voorzitter van de IRC Suleiman Rexhepi en zijn bondgenoten bij de Noord-Macedonische autoriteiten.

Wat betreft uw vrees het slachtoffer te worden van een oneerlijke rechtsgang ten gevolge van een klacht die in 2019 tegen u werd neergelegd wegens valsheid in geschrifte (CGVS IV, p. 12, 13), moet gewezen worden op volgende vaststellingen. Hoewel u verklaarde dat het onderzoek ten gevolge van deze klacht in de laatste fase zit en de kans groot is dat zij u in hechtenis willen plaatsen (CGVS IV, p. 8), moet evenwel vastgesteld worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u geen weet heeft of u in deze zaak officieel in beschuldiging werd gesteld noch heeft u zich hierover geïnformeerd (CGVS IV, p. 9-10). Daarbij blijkt uit zowel uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (CGVS IV, p. 6), als uit de door u neerlegde uitnodiging van het parket van 14 augustus 2019 (zie document 38), dat u in Noord-Macedonië in deze zaak enkel behandeld werd als verdachte. Waar u verschillende keren stelde dat de politie en of de speciale eenheden naar u op zoek zijn zodat u voor de procureur kan verschijnen (CGVS IV, p. 8, 10), dient evenwel vastgesteld dat u zelf verklaarde het voorwerp te vormen van een politioneel onderzoek waarin het parket u wil verhoren (CGVS IV, p. 8, 10). Aansluitend hierbij verklaarde u dat u via vrienden

had gehoord dat er eveneens in mei 2021 een nationaal aanhoudingsbevel tegen u werd uitgevaardigd omwille van verschillende zaken (CGVS, IV, p. 9). Geconfronteerd met de mogelijkheid dat dit aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd omdat de autoriteiten u in Noord-Macedonië niet konden vinden, gaf u ook aan dat dit een mogelijkheid was (CGVS IV, p. 9). Hierbij dient gewezen te worden dat uit artikel 559 van de Noord-Macedonische strafprocedurewet blijkt dat er een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd voor een persoon op de vlucht die verdacht wordt van een misdaad waarop een straf staat van drie jaar of meer. Uit de door u neergelegde oproepingsbrief van het basisparket van Skopje van 14 augustus 2019 blijkt dat u verdacht wordt van misdrijven die onder artikels 378, 366-a en 391 van de Noord-Macedonische strafwet vallen. Na lezing van deze artikelen in de strafwet blijkt dat voor de artikelen 378 en 366-a er een gevangenisstraf tot drie jaar kan worden toegekend. Uit voorgaande kan dan ook enkel besloten worden dat indien er een aanhoudingsbevel tegen u werd uitgevaardigd dit legaal werd uitgevaardigd volgens de vigerende wetgeving. Voorts dient aangestipt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat in het politieel onderzoek dat naar u werd/wordt gevoerd, u niet alle middelen benutte om uw versie van de feiten weer te geven. Immers wanneer u de eerste keer werd uitgenodigd bij het parket, verscheen u samen met uw advocaat voor de procureur, maar beriep u zich op uw zwijgrecht (CGVS IV, p. 7). U verkreeg die dag wel inzage in uw dossier waarna u mocht beschikken (CGVS IV, p. 7). Hoewel u hierna meerdere keren opnieuw werd uitgenodigd, zowel per brief als via politieagenten, en u aldus de kans werd gegeven om uw versie te geven op het parket, ging u hierin niet op in en diende u medische attesten in om afwezigheid te wettigen (CGVS IV, p. 8). Wat betreft uw beweringen dat de procureur u – in het kader van uw verhoor waarbij u beschuldigd werd van het berokkenen van schade aan andermans recht – liet weten dat zij van hogerhand het bevel had gekregen om u te veroordelen in deze zaak betreffende vervalsing van documenten (CGVS IV, p. 7, 10), dient evenwel vastgesteld te worden dat u deze uitspraak van deze procureur nergens aankaartte (CGVS IV, p. 7-8). Dat u dit niet deed omdat de procureur de chef is van alles en deze woorden van haar overste kwamen, volstaat hier niet voor uw nalaten. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er mogelijkheden bestaan om corruptie op alle niveaus aan te klagen (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Voorts dient er op gewezen te worden dat indien het tot een rechtszaak zou komen, het de rechter is, los van de intenties van de procureur, die onafhankelijk tot een uitspraak komt. Aansluitend hierbij kan bovendien nog gewezen worden op de beschikbare beroepsmogelijkheden binnen het Noord-Macedonische gerechtelijke bestel.

Voor zover u uw vrees het slachtoffer te worden van een oneerlijk proces naar aanleiding van de klacht die in 2019 tegen u werd neergelegd voor valsheid in geschrifte baseert op uw eerdere ervaringen met de politie en of justitie in Noord-Macedonië, moet gewezen worden op volgende vaststellingen.

Zo maakte u niet aannemelijk dat er bij de gebeurtenissen van 2015 sprake was van een oneerlijke rechtsgang en of inmenging van de politie. U verklaarde dat u en enkele anderen eind april 2015 niet werden uitgenodigd voor een vergadering van de IRC waarna jullie op 4 mei 2015 hierover op het hoofdkwartier van de IRC verhaal gingen halen (CGVS I, p. 8). U stelde dat het vervolgens tot een conflict kwam waarbij één van jullie tegenstanders met een wapen in de lucht schoot. De politie werd hierop verwittigd en kwam langs. Jullie dienden een klacht in bij de politie en jullie verklaringen werden afgenomen, maar de politie nam niemand mee (CGVS I, p. 9). De politie stuurde jullie klacht door naar het parket, waardoor jullie hier de volgende dag werden uitgenodigd en jullie opnieuw jullie verklaringen aflegden. U vermoedde dat de tegenpartij die dag ook verklaringen aflegde (CGVS I, p. 9, 10). Hoewel u meende dat de politie op 4 mei 2015 niet voldoende optrad (CGVS I, p. 9), blijkt evenwel uit uw verklaringen dat u en uw medestanders op 5 mei opnieuw aan het werk gingen in de gebouwen van de IRC waarbij er op jullie vraag gedurende meer dan twee weken politiebescherming voorzien werd omdat jullie angst hadden opnieuw aangevallen te worden (CGVS II, p. 14-15). Voorgaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat de politie wel degelijk optrad in uw belang. U stelde voorts dat na het incident van 4 mei 2015 waarbij de rechtbank een beslissing nam dat jullie het gebouw van de IRC dienden te verlaten, u geen recht had om een klacht in te dienen tegen deze beslissing en jullie door een deurwaarder en politie naar buiten werden begeleid (CGVS I, p. 11). Deze verklaring strookt echter niet met de door u neergelegde documenten ter zake. Hoewel de tijdelijke beslissing van de basisrechtbank Skopje II op 8 mei 2015 naar aanleiding van een klacht van de IRC u en uw medestanders inderdaad beval om de gebouwen van de IRC terug te geven (zie document 7), blijkt uit een beslissing van het hof van beroep van Skopje van 24 juni 2016 dat jullie wel degelijk in beroep konden gaan (en ook gingen) tegen deze beslissing. Het hof van beroep annuleerde de beslissing van 8 mei 2015 en zond deze terug naar de rechtbank van eerste aanleg (zie document 7).

Waar u dan beweerde dat het parket, na jullie klacht van 4 mei 2015, de zaak omkeerde en van u en uw medestanders (naar uw zeggen, ten onrechte) daders maakte (CGVS I, p. 10), dient vastgesteld te worden dat uit de door u neergelegde beslissing van de basisrechtbank van Skopje van 4 november 2016 enkel

kan worden vastgesteld dat de rechtbank besloot om over te gaan tot een ten laste legging op voorstel van het parket waarbij u in eerste aanleg veroordeeld werd voor "deelname aan een menigte met het oog op het plegen van een misdrijf" (zie document 13). Hierbij dient aangestipt te worden dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde waaruit blijkt dat uw versie van de gebeurtenissen hierin de juiste is, integendeel. Uit het door u ingediende "North Macedonia 2021 international religious freedom report" (State Department) waarmee u enkele van uw problemen wil aantonen, blijkt dat u in 2015 uit de IRC werd gezet wegens uw rol in de tijdelijke overname van de IRC-kantoren door uw gewapende aanhangers. Dat u het slachtoffer werd of zou worden van een oneerlijke rechtsgang wordt in dit rapport overigens helemaal niet vermeld. Nochtans maakt het rapport wel gebruik van uw verklaringen (zie document 46, p. 13-14). Uw geloofwaardigheid komt door deze vaststelling fundamenteel op de helling te staan. U legde overigens de klacht die u en uw medestanders indienden voor de gebeurtenissen van 4 mei 2015 niet voor. U stelde hierover dat het proces-verbaal van jullie verklaringen enkel naar het parket werd verstuurd (CGVS I, p. 10). Dit is evenwel merkwaardig, gezien u in andere gevallen wel proces-verbalen van uw verklaringen kon neerleggen, zoals bijvoorbeeld wanneer u verhoord werd door het parket in 2019 naar aanleiding van een klacht die u neerlegde tegen Rexhepi en wanneer u in 2020 werd ondervraagd als verdachte (zie documenten 23 en 41). Ook legde u een klacht neer, opgesteld door een advocaat, in uw naam en deze van uw medestanders, gericht aan het basisparket van Skopje betreffende Sulejman Rexhepi en Sabedin Ameti (zie document 10). Hoewel deze klacht niet gedateerd is, handelt deze wel over het machtsconflict dat er binnen de IRC woedde in mei 2015, maar wordt ook hier geen enkele melding gemaakt over het verloop van de gebeurtenissen van 4 mei 2021. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat u voor deze veroordeling beschikte over beroepsmogelijkheden waar u ook gebruik van maakte (CGVS I, p. 11). Uit uw verklaringen en de door u neergelegde beslissing van de basisstrafrechtbank van Skopje van 2 september 2021 blijkt voorts dat deze strafzaak tegen u en uw medestanders verjaard is en aldus conform de Noord-Macedonische wetgeving werd stopgezet (CGVS III, p. 8 / zie document 14).

Wat betreft uw verklaringen dat u, naar eigen zeggen onterecht, ontslagen werd door de IRC (CGVS I, p. 12), dient er vooreerst op gewezen te worden dat het loutere feit dat u uit uw ambt werd ontzet niet volstaat om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts blijkt dat u ook hier de mogelijkheid had om een beroep in te dienen (CGVS I, p. 12). Hoewel u meende dat de beslissingen van de rechtbank van eerste aanleg, het hof van beroep en die van het hooggerechtshof waarbij u (naar aanleiding van het aanvechten van uw ontslag) niet in het gelijk werd gesteld, politieke beslissingen waren (CGVS I, p. 12-13), dient er evenwel op gewezen te worden dat zoals hierboven reeds werd vermeld, u geen begin van bewijs aanbrengt waaruit blijkt dat uw versie van de gebeurtenissen van 4 mei 2015 de juiste is en uw ontslag aldus onterecht was.

Aansluitend hierbij dient ook opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen en het door u neergelegde vonnis van het hof van beroep van Skopje van 27 maart 2019 betreffende de veroordeling van Kami Nesimi voor smaad, blijkt dat het gerecht, nadat u een klacht wegens smaad neerlegde tegen Kami Nesimi, in uw voordeel een vonnis velde (CGVS II, p. 4 / zie document 40). Er kan aldus allerm minst gesteld worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten in zijn geheel en ten allen tijde in uw nadeel oordelen.

Voorts verklaarde u dat de politie bij de problemen ten tijde van uw aantreden als voorzitter van de IRC op 23 april 2019 niet of onvoldoende optrad omdat zij hiertoe de opdracht hadden gekregen. Zo stelde u dat een halfuur nadat u die dag de gebouwen van de IRC had betreden, de politie van Bit Pazar onder leiding van Enver Selami de gebouwen betrad. Deze agenten, alsook Enver Selami, zeiden tegen u dat u de gebouwen diende te verlaten en dat zij daar waren op bevel van Ali Ahmeti, de voorzitter van de partij BDI (CGVS III, p. 4). Omdat u niet wou vertrekken zei Enver Selami u dat u dit dan op een andere manier zou begrijpen. Hierna belde hij volgens u met de vice-minister van Binnenlandse Zaken waarna hij u zei dat hij zou vertrekken en dat wat er verder zou gebeuren uw verantwoordelijkheid was (CGVS III, p. 5-6). U bleef achter in de gebouwen van de IRC, maar na zo'n tien minuten kwamen er tientallen mannen, de groep van Gllumovë, die onder leiding stonden van Mervan Suleimani. Zij waren gewapend, duwden u wat en zeiden dat u naar buiten moest of dat zij u anders zouden vermoorden (CGVS III, p. 6). U vertrok uit de gebouwen van de IRC waarna u naar het politiekantoor ging van Bit Pazar om een aangifte te doen. Gezien u later niet werd uitgenodigd door de politie of de procureur, meent u dat zij niets deden met uw aangifte. U voegde hier aan toe dat Enver Selami ook bevriend was met een zoon van Rexhepi (CGVS III, p. 6-7). Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u net naar het politiekantoor stapte van de agenten die u eerder die dag wouden dwingen de gebouwen van de IRC te verlaten op bevel van de partij BDI. Dat u dit wou doen om hun baas er op te wijzen dat dit door hun toedoen was gebeurd (CGVS III, p. 7), kan hier niet overtuigen. Hoe dan ook, uit uw verklaringen blijkt dat u dit gebrekkige optreden van de politie van Bit Pazar onder leiding van Enver Selami nergens aanklaagde. U stelde hierover dat u geen geïnteresseerde instituties vond die zich wouden bezig houden met dit voorval, u uw vertrouwen verloren had en u het niet durfde op te nemen tegen de staatsorganen (CGVS III, p. 8). U stelde later evenwel dat u dit gebrekkige optreden van de politie in de media had

aangekaart en u dit ook betrok in de aangifte die u deed bij het parket naar aanleiding van de persconferentie die Rexhepi hield (CGVS IV, p. 3-4). Wat betreft deze aangifte, met name de aangifte die op 8 mei 2019 werd neergelegd bij het basisparket van Skopje (zie document 22), dient evenwel vastgesteld te worden dat hierin geen melding wordt gemaakt van een gebrekkig politieoptreden op 23 april 2019. Deze vaststelling ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid betreffende uw beweringen over het politieoptreden van 23 april 2019 dat u als gebrekkig ervaarde. Hoe dan ook, uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie._algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Voorts verklaarde u dat het parket geen gevolg gaf aan uw aangifte van 8 mei 2019 die u bij hen deed tegen Rexhepi naar aanleiding van beledigende uitspraken aan uw adres (CGVS III, p. 9). Uit de klacht die u op het Commissariaat-generaal neerlegde van 8 mei 2019 gericht aan het basisparket van Skopje, blijkt dat u hierbij specifiek verwijst naar Rexhepi die u op 23 april 2019 een afvallige noemde en dat u enkel voorzitter van de IRC kon zijn indien er geen religieuze islamitische gemeenschap meer was (zie document 22). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat het parket geen gevolg gaf aan uw klacht. Zo werd u naar aanleiding van uw klacht uitgenodigd door het parket om er een verklaring af te leggen (CGVS III, p. 9). Hoewel u stelde dat u helemaal niet meer geïnformeerd werd, zij deze zaken laten liggen tot ze verjaren, u zich zelf ook niet geïnformeerd had naar een stand van zaken, maar de procureur in een andere zaak insinueerde dat zij hier weinig konden omdat de macht hier tussenkwam (CGVS III, p. 9, 10-11), dient evenwel vastgesteld worden dat uit niets blijkt dat uw klacht niet meer lopende is (CGVS III, p. 10). U kaartte bovendien de uitlatingen van deze procureur nergens aan. Dat u dit niet deed omdat u niet hoger kon gaan dan de procureur (CGVS IV, p. 4), weet gezien de hierboven vermelde informatie over de mogelijkheden om corruptie aan te klagen niet te overtuigen. Bovendien blijkt uit niets, gelet op de hierboven vermelde beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië, dat u geen beroep kan doen op uw autoriteiten als u het slachtoffer wordt van feiten die gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u voorts ook stelde dat uw aangiftes die u deed bij verschillende instellingen tegen Rexhepi omwille van corruptie geen gevolg kenden (CGVS III, p. 11), moet opgemerkt worden dat uit deze elementen in uw hoofde geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. Dat dergelijk corruptie-onderzoek (nog) niet tot enig resultaat leidde, kan overigens te wijten zijn aan tal van factoren, zoals gebrek aan bewijzen, de complexiteit van het dossier,

Waar u verklaarde dat de beroepsprocedure tegen uw aanstelling als voorzitter van de IRC niet correct verliep (CGVS III, p. 11), dient gewezen te worden op de volgende vaststellingen. Zo verklaarde u dat enkel de IRC beroep kon indienen tegen de beslissing van de rechtbank betreffende uw registratie als voorzitter van de IRC, maar dat de politiek toeliet dat Rexhepi dit deed in eigen naam (CGVS III, p. 11). Uit de door u neergelegde beslissing van de basisrechtbank Skopje II van 17 april 2019 betreffende de aanvaarding van uw registratie als voorzitter van de IRC, blijkt vooreerst dat hierin niet gestipuleerd wordt wie hiertegen beroep kan indienen (zie document 17). Voorts verklaarde u dat wanneer uw benoeming als voorzitter van de IRC, nadat het door het hof van beroep was teruggestuurd naar de rechtbank van eerste aanleg, door deze rechtbank werd afgewezen, dit een politieke beslissing was. U voegde hier aan toe dat u hiervoor niet opgeroepen werd waardoor u zich niet kon verdedigen (CGVS III, p. 11-12 / CGVS IV, p. 4). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat, hoewel u meende dat u diende opgeroepen te worden, ook de IRC noch Rexhepi bij deze procedure aanwezig waren (CGVS IV, p. 5). Bovendien blijkt uit de door u neergelegde beslissing van de basisrechtbank Skopje II betreffende de weigering van uw vraag tot inschrijving als voorzitter van de IRC van 4 oktober 2019 dat zij enkel naging of er bij uw vraag tot inschrijving voldaan werd aan de verplichtingen opgenomen in artikel 40 van de grondwet van de IRC (zie document 25). Daarbij besloot de rechtbank dat u niet voldeed aan de leeftijdsvereiste op het moment van de vraag, met name veertig jaar. Waar u stelde dat geen enkel ander beroep deze leeftijdsbeperking oplegt (CGVS IV, p. 5), volstaat dit evenwel niet om hier te stellen dat de beslissing van 4 oktober 2019 beïnvloed werd door de politiek. Waar u verklaarde dat u deze uitspraak pas drie maanden later ontving, met name in februari 2020, en dat deze laattijdigheid gepland was, dient evenwel vastgesteld te worden dat dit een ongefundeerde uitspraak is (CGVS III, p. 12 / CGVS IV, p. 5). Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat u ook hier beroepsmogelijkheden had en dat de beroepsprocedure tot op heden nog lopende is (CGVS III, p. 12). Wat betreft uw bewering dat het niet kan dat gezien uw beroepsprocedure nog lopende is, er intussen een nieuwe voorzitter bij de IRC is (CGVS III, p. 12), dient evenwel vastgesteld te worden dat dit geenszins gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts verklaarde u in december 2021 onterecht veroordeeld te zijn wegens "inbreuken op andermans recht". U stelde dat er geen rekening werd gehouden met uw verklaringen noch met het bewijsmateriaal dat u neerlegde en u nooit werd opgeroepen door de rechtbank om u te verdedigen (CGVS II, p. 5). Vooreerst blijkt uit het door u neerlegde proces-verbaal van het basisparket van 5 februari 2020 dat u werd uitgenodigd en u na confrontatie met de beschuldigingen, u in het bijzijn van uw advocaat uw versie van de gebeurtenissen kon geven (zie document 41). Voorts blijkt uit het door u neergelegde vonnis voor de uitvaardiging van een strafrechtelijke kennisgeving van de basisstrafrechtbank van Skopje van 17 januari 2022 (zie document 42) dat dit om een uitspraak gaat die de rechter nam in overeenstemming met artikel 499 van de Noord-Macedonische strafprocedurewet. Volgens dit artikel kan een rechter, wanneer

hij akkoord gaat met de vordering van het openbaar ministerie en deze voldoet aan de voorwaarden zoals omschreven in artikel 497 van diezelfde strafprocedurewet, een strafrechtelijke kennisgeving met een vonnis uitvaardigen en dus strafrechtelijke sancties of andere maatregelen opleggen die door het openbaar ministerie worden voorgesteld. Enkel wanneer er niet voldaan wordt aan deze voorwaarden wordt er volgens artikel 498 van de strafprocedurewet een hoorzitting georganiseerd, wat hier niet het geval was. Waar u verder stelde dat u tegen deze beslissing van 17 januari 2022 niet in beroep kon gaan omdat de beroepstermijn slechts acht dagen was (CGVS IV, p. 11), dient evenwel vastgesteld te worden dat uit artikel 500 §3 van de strafprocedurewet blijkt dat indien deze deadline om bezwaar aan te tekenen wordt gemist omwille van gerechtvaardigde redenen, de rechter een terugkeer naar de vorige stand van zaken zal toelaten door artikelen 99, 100 en 101 van de strafprocedurewet toe te passen. Uit artikel 99 §2 blijkt dat men hiervoor tot drie maanden na het verlopen van de deadline de tijd voor heeft. U maakte hier evenwel geen gebruik van. Dat u voorts verklaarde dat u de machtiging van uw advocaat in deze zaak zelf had ingetrokken omdat u niemand meer vertrouwt (CGVS IV, p. 11), volstaat hier geenszins om te besluiten dat u geen toegang had tot beroepsmogelijkheden in deze veroordeling. Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat de straf die u in deze zaak kreeg, met name een voorwaardelijke straf van drie maanden onder voorbehoud dat u binnen het jaar geen nieuwe misdrijven zou begaan, onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Aldus volstaan uw eerdere confrontaties met politie en justitie geenszins om te besluiten dat u actueel het slachtoffer dreigt te worden van een oneerlijk proces naar aanleiding van de klacht van 2019 inzake valsheid in geschrifte.

Wat betreft de overige door u aangehaalde problemen, met name dat u sinds 2015 bedreigd werd door politici en ambtenaren (CGVS IV, p. 13-15) en u in september 2021 via tekstberichten bedreigingen ontving (CGVS IV, p. 15), maakte u niet aannemelijk dat u voor deze problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Wat betreft uw bewering dat u sinds 2015 bedreigingen en aanmaningen ontving van politici en ambtenaren om uw strijd te staken (CGVS IV, p. 13-15), dient vastgesteld te worden dat u dit nergens aankaartte (CGVS IV, p. 15). Dat u dit niet deed omdat deze bedreigingen niet expliciet waren en u angst had om een aangifte te doen tegen de premier (CGVS IV, p. 15), volstaat geenszins voor uw nalaten. Immers de bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit de reeds eerder vermelde informatie dat er in Noord-Macedonië verschillende mogelijkheden bestaan om wangedrag op alle niveaus binnen de overheid aan te kaarten. Voor wat betreft de drie tekstberichten die u in september 2021 ontving, verklaarde u dat u hiervoor een aangifte deed bij de politie van Petrovec. U stelde dat u door hen goed ontvangen werd en dat zij uw aangifte doorgaven aan een eenheid van Binnenlandse Zaken tegen geweld en bedreigingen. Hier lachten zij eerst met uw aangifte, maar zeiden zij u dat zij deze toch zouden behandelen. U nam nog contact op met deze eenheid voor uw vertrek uit Noord-Macedonië, waarbij u gezegd werd dat u hen niet moest contacteren (CGVS IV, p. 16). Hierbij dient evenwel vastgesteld te worden dat u dit door u als gebrekkig ervaren optreden van deze eenheid nergens aankaartte omdat u naar België kwam (CGVS IV, p. 16). Uit de reeds toegevoegde informatie blijkt evenwel dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Waar u ten slotte aanhaalde dat u het gevoel had dat u in 2021 achtervolgd werd en dat dit huurmoordenaars konden zijn (CGVS IV, p. 15), dient vastgesteld te worden dat u deze vrees niet objectief kon onderbouwen. U baseerde dit enkel op het feit dat u verschillende keren dezelfde mensen zag wanneer u naar een café of de moskee ging (CGVS IV, p. 15). Wat betreft uw verklaring dat uw wagen op januari 2022 vuur vatte (CGVS II, p. 3), dient vooreerst vastgesteld te worden dat dit de wagen van uw schoonvader is. Hoewel u verklaarde dat u gemachtigd bent om de wagen te gebruiken, blijkt uit het door u neergelegde document ter zake dat u enkel gemachtigd was om deze wagen te gebruiken van 1 december 2020 tot 1 december 2021 (zie document 43). Uit de door u neergelegde documenten kan geenszins worden afgeleid worden wat de oorzaak is van deze brand. U heeft aldus niet aangetoond dat uit deze brand een persoonlijk risico in uw hoofdte afgeleid kan worden.

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in het geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, uw loopbaan en uw activiteiten in België worden hier niet betwist (zie documenten 1-3, 53-57). Dat u tewerkgesteld was bij de IRC, er een conflict was in 2015 bij de IRC waarbij er verschillende gerechtelijke procedures werden opgestart door zowel u en uw medestanders als door uw tegenstanders en u hier ontslagen werd, wordt hier niet betwist, maar wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen (zie documenten 4-14). Dat u in 2019 door een rechtbank werd ingeschreven als de voorzitter van de IRC waarop er juridische procedures werden gestart door uw tegenstanders alsook door uzelf betreffende deze inschrijving, u in 2019 aangiftes deed tegen Rexhepi voor een haatmisdrijf en corruptie, en u dit eveneens meldde aan de Franse ambassade in Noord-Macedonië wordt hier niet betwist, maar wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen (zie documenten 15-36, 48). Wat betreft de documenten die u neerlegde om de corruptie/financiële misdrijven van Rexhepi aan te tonen, dient er op gewezen te worden dat uit dergelijke documenten geenszins een persoonlijk risico in uw hoofde tot vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan afgeleid worden (zie documenten 37, 50). Dat de gebeurtenissen en de verklaringen van u en Rexhepi uit 2019 in de media verschenen, wordt hier niet betwist, maar wijzigt niets aan de bovenstaande vaststellingen (zie document 49). Dat u in 2019 en Pllumb Veliu in 2021 werden uitgenodigd door het parket als verdachten in een strafzaak voor “vervalsing van documenten” wordt ook niet betwist, maar wijzigt wederom niets aan de bovenstaande vaststellingen (zie documenten 38-39). Ook de veroordeling van Kami Nesimi in 2019 na een klacht van u wordt hier niet betwist, net zo min als uw veroordeling in 2022 voor het “aantasten van andermans rechten”, maar wijzigen de bovenstaande vaststellingen niet (zie documenten 40-42). Dat u in september 2021 drie bedreigingen ontving op uw telefoon, u hier een aangifte voor deed bij de politie van Petrovec, u deze bedreigingen per e-mail meldde aan verschillende diplomatieke posten en dit ook vermeld wordt in het rapport ‘North Macedonia 2021 International Religious Freedom Report’ (State Department), word niet betwist, maar doet geen afbreuk aan de hierboven vermeldde beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië (zie documenten 44-46). De foto van Enver Selami en Zeglu Rexhepi toont enkel dat zij samen op de foto staan, maar zegt niets over de omstandigheden waarin deze foto genomen werd (zie document 20). De documenten betreffende de wagen van uw schoonvader en het rapport van de brandweer tonen enkel aan dat dit de wagen is van uw schoonvader, u hier gedurende een jaar tot 1 december 2021 gebruik van mocht maken en de brandweer in januari 2022 tussen kwam om een brand te blussen (zie document 43). Wat betreft de rapporten betreffende de algemene situatie in Noord-Macedonië dient vastgesteld te worden dat een verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Noord-Macedonië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu (zie documenten 51, 52). De medische documenten uit Noord-Macedonië en België werden reeds besproken (zie documenten 47, 55).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker benadrukt in het feitenrelaas in het onderhavige verzoekschrift dat Shaqir Fetari en dus niet mijnheer Rexhepi als voorzitter van de IRC werd benoemd, met als gevolg dat deze persoon

tegenwoordig de voorzitter van de IRC is ondanks dat de gerechtelijke zaak omtrent de benoeming van verzoeker als voorzitter van de IRC nog lopende is.

2.2. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 17 van het KB 11.07.2003 over het procedure bij het CGVS, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden.”

Verzoeker betoogt:

“Over de gebeurtenissen en incidenten die in 2015 plaatsvonden: is het CGVS van verkeerde mening dat het document - stuk 7 (groene map van het administratief dossier) zou tegenspreken de verklaringen van verzoeker volgens wiens hij geen mogelijkheid had om klacht in te dienen tegen de beslissing bevelend het hoofdzetel van de IRC te verlaten ;

We onderlijnen inderdaad dat klacht indienen en in beroep te gaan tegen een vonnis twee verschillende gerechtelijke stappen zijn ;

Wat verzoeker heeft wel verklaard is dat hij geen mogelijkheid had om klacht in te dienen tegen de beslissing van de rechtbank die hem bevel het gebouw van IRC te verlaten ;

Verzoeker mocht wel in beroep ertegen gaan maar het was niet rap genoeg om het uitvoering van de voormelde beslissing te kunnen stopzetten ;

Verzoeker is wel in beroep gegaan maar zonder dat tegenpartij wachtte op het einde van die procedure alvorens zijn bevel uit te voeren.

“Omdat de rechtbank heeft een beslissing genomen dat wij het gebouw van de islamitische gemeenschap moesten verlaten en wij hadden geen recht om een klacht in te dienen tegen deze beslissing, het hof van beroep dat mensen die tewerkgesteld zijn in het gebouw worden niet zo naar buiten gebracht, maar de politie en de deurwaarder hebben ons naar buiten gebracht zonder het afwachten van de beslissing van het hof van beroep” (NEP I p 11)

Met als resultaat dat verzoeker geen echte midden had om zich nuttig te verzetten tegen die beslissing-bevel om het gebouw van de IRC te verlaten.

Er bestaat dus geen enkele tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoeker en stuk 7.”

Verzoeker vervolgt:

“Ten onrechte onderlijnt het CGVS dat verzoeker kopie van het PV die door de politie opgesteld werd over die feiten van 04.05.2015 niet neergelegd heeft terwijl hij kopie van veel andere PV bij het administratief dossier heeft kunnen insteken;

Die dag, namelijk op 04.05.2015, is inderdaad de politie ter plaatse gekomen op vraag van verzoeker en zijn collega's;

Het gaat dus niet over een klacht die verzoeker zou hebben ingediend bij een politiebureau maar van een interventie van de politie ter plaatse daarom heeft verzoeker geen kopie van die PV : het gaat over een interne document van een onderzoek procedure ; het gaat niet over een klacht die ingediend zou zijn en waarvan kopie zou afgeleverd werden aan de klaagde!”

Tevens doet verzoeker gelden:

“Het cgvs dringt aan dat verzoeker geen staving document heeft om te betwisten de burgerlijke gerechtelijke beslissingen die werden uitgesproken omtrent zijn betwiste ontslag ;

We onderlijnen integendeel dat verzoeker zijn verklaringen over wat is er echt gebeurde op 04.05.2015, kan baseren op het lot van de strafrechtprocedure die verjaard is geweest na 6 jaar zonder dat enige materiaal bewijs tegen hem werd verzameld ;

Duidelijk is er ten minstens wel twijfels aan het feit dat het gedrag van verzoeker op 04.05.2015 onjuist zou geweest zijn ;

Verzoeker heeft ook duidelijk en gedetailleerde verklaringen afgelegd op het CGVS zonder enige tegenstrijdigheid zelfs als hij vier keer gehoord werd door het CGVS ;

Men kan dus moeilijk beweren dat verzoeker zijn verklaringen niet genoeg geloofwaardig zouden zijn ;

Bovendien herhalen we dat een straf procedure normaal gezien, als alles rechtelijk gaat, bij voorrang moet behandeld worden dwz behandeld zijn voor een burgerlijke procedure die aan dezelfde feiten gelinkt is ;

Verzoeker werd ontslaan owv het feit dat hij werd beschuldigd de IRC hoofdzetel met gewapende mannen te hebben aangevallen ; dit is bevestigen door het document - stuk 46 op pagina 13 : “ The IRC expelled Buzacu in 2015 for his role in the temporary takeover of the IRC headquarters in Skopje by his armed followers”;

*De feiten zijn dus dezelfde als die in de geopende strafprocedure;
men kan bovendien amper begrijpen waarom dit strafprocedure verjaard beëindigd als er stavingstukken
zouden bestaan in het burgerlijke procedure ; het is duidelijk onzin ; er is iets fout”.*

Met betrekking tot de gebeurtenissen op 23 april 2019, voert verzoeker aan:

*“Ten onrechte beweert het CGVS dat het vreemd zou zijn dat verzoeker zijn klacht heeft ingediend bij de
politiebureau van BIT BAZAR terwijl dit bureau zelf toegetreden heeft in de gebeurtenissen ;*

*Verzoeker heeft immers wel uitgelegd dat hij wettelijk is verplicht om naar het dichtste bureau te gaan
namelijk : het BIT BAZAR politiekantoor ;*

Ook ten onrechte benadrukt het CGVS dat verzoeker geen verdere stap zou hebben ondernomen ;

*Verzoeker heeft inderdaad duidelijk verklaard : “ik heb geen geïnteresseerd instituties gevonden die zich
willen bezighouden met die voorval” (NEP III 8) ; het PO heeft nochtans geen verdere vragen gesteld ;*

*Steeds ten onrechte beweert het CGVS dat verzoeker zou hebben verklaard dat hij over de feiten van
23.04.2019 in zijn klacht van 08.05.2019 zou hebben gesproken ;*

Verzoeker heeft dat inderdaad nooit verklaard;

*Er werd blijkbaar verwarring tussen verzoeker en de PO tijdens het gehoor ; Het PO wilde over de klacht
van 08.05.2019 spreken terwijl verzoeker heeft maar gesproken over een PV afgelegd bij het Parket en
zonder dat de PO probeerde te weten over welk PV verzoeker aan het praten was (zien NEP IV 4)”.*

Over zijn benoeming als voorzitter van de IRC, stelt verzoeker:

*“Verzoeker benadrukt dat hij nooit werd opgeroep in het kader van de procedure ingediend door
REXHEPI tegen zijn benoeming ;*

Verzoeker heeft onwettelijk geen kans gehad om zijn dossier te verdedigen ;

Verzoeker heeft beroep moeten indienen die steeds lopende is ;

*Blijkbaar zal die burgerlijke procedure niet kunnen verder gaan vooraleer het einde van de straf procédure
die geopend werd betreffende valse (quod non !) documenten omtrent de benoeming van verzoeker als
voorzitter ;*

*Deze procedure is blijkbaar een voorwendsel om de benoeming van verzoeker als voorzitter te vertragen
en een manier om verzoeker met gevangenisstraf te bedreigen”.*

Aangaande de strafprocedure over valsheid in geschrifte in het kader van de benoemingsprocedure, voert verzoeker aan:

*“Betreffende die straf onderzoek van 2019 over valse (quod non !) documenten omtrent de benoeming
van verzoeker als voorzitter, is verzoeker inderdaad op tijd uit zijn land vertrokken alvorens in gevangenis
gezet te worden ;*

*Daarom heeft verzoeker amper informatie over de staat van de procedure : inbeschuldiging of niet:
verzoeker weet het inderdaad niet;*

Wat verzoeker wel weet is dat een aanhoudingsbevel werd gesteld tegen hem”.

Verzoeker vervolgt:

*“Wat betreft de bedreigingen : het CGVS betwist die niet maar is van mening dat verzoeker niet genoeg
geprobeerd heeft om bescherming van zijn autoriteiten te hebben;*

*Dezelfde argument geldt ook, volgens het CGVS, voor de rest van de problemen en incidenten die
gebeurden;*

*We benadrukken integendeel dat het CEDOCA verslag bevestigt dat er een serieuze corruptie probleem
bestaat in NOORD - MACEDONIA ;*

*Verzoeker heeft talrijke namen kunnen geven van personen met hoog functie bij de regering, het gerecht
of de politie die ingetroffen worden in dit dossier ;*

*Verzoeker heeft ook stavingsdocumenten kunnen neerleggen om de linken tussen zijn directe
tegenstander, mijnheer REXHEPI, en de regering of criminele groepen aan te tonen ;*

*Tot nu toe heeft het CGVS absoluut geen onderzoek gevoerd om het profiel van die tegenstander te
kunnen inschatten ;*

*Verzoeker heeft video's ook neergelegd waarvan niets is gezegd in de bestreden beslissing ; duidelijk
heeft het CGVS niet alle elementen en stavingsstuk van het dossier behandeld ;*

Verzoeker heeft ook talrijke documenten neergelegd over de corruptie situatie van zijn land ;

De bestreden beslissing betwist helemaal niet al die informatie ;

*Verzoeker heeft wel stappen ondernomen bij anti - corruptie instanties in zijn land ; het CGVS betwist het
ook niet maar is van mening dat het maar normaal zou zijn dat die klacht bij die anti corruptie instantie
nog geen resultaat heeft ingebracht, na drie jaren ;*

*terwijl verzoeker nu gevisieerd wordt door en straf onderzoek met een aanhoudingsbevel tegen hem ;
en terwijl verzoeker bedreigd is met de dood ;*

*Duidelijk heeft verzoeker geen tijd meer om in zijn land af te wachten, of gewoon hopen dat de anti-corruptie instanties hun mogelijke onderzoek voeren ;
Verzoeker heeft duidelijk internationale bescherming nodig !"*

Verzoeker concludeert:

*"De motieven van de bestreden beslissing zijn helemaal verkeerd, Er bestaan zeker en vast genoeg elementen om de bestreden beslissing te vernietigen en het statuut van vluchteling of ten minstens die van subsidiaire bescherming toe te kennen aangezien het vrees in geval van terugkeer gegrond is.
In subsidiaire orde moet men wel concluderen dat talrijke informatie door het CGVs nog niet verzameld worden, of totaal verkeerd worden begrepen of met als gevolg dat ten minstens een extra onderzoek door het terugsturen van het dossier naar het CGVS wel nodig is."*

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"- de betwiste beslissing te hervormen

- en zodoende onmiddellijk aan verzoeker het statuut van vluchteling te erkennen, in de zin van het Verdrag van Genève Of de status van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980;

- in uiterst ondergeschikte orde, de betwiste beslissing te vernietigen en het dossier voor het Commissariaat generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te zenden, voor bijkomend onderzoek."

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11 en reeds eerder bijgebracht onder stuk 9).

Het betreft een aantal documenten aan de hand waarvan verzoeker zijn integratie en activiteiten in België wenst aan te tonen. Meer bepaald gaat het om enkele bewijzen inzake de door hem gevolgde taallessen Frans en Nederlands in België, documenten inzake zijn tewerkstelling in België, een attest inzake zijn activiteiten in de vzw EBJI in Gembloux en een attest waaruit zijn betrokkenheid bij de gemeenschap van Gembloux en het plaatselijke moslimcentrum blijkt. Verzoeker stelt dat uit deze documenten ontegensprekelijk zijn integratie in België blijkt en geeft aan dat hiermee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker, die blijkens de stukken van het dossier werd gehoord inzake eventuele bijzondere procedurele noden in zijn hoofd, die verklaringen kon afleggen en een vragenlijst kon invullen bij de DVZ en die maar liefst vier keren werd gehoord gedurende een persoonlijk onderhoud bij het CGVS, toont op generlei wijze aan dat of op welke wijze *"het recht verhoord te worden"* in casu en door verweerder zou zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending door verzoeker niet op dienstige wijze uiteengezet.

Verzoeker, die is geboren in 1980, toont evenmin aan dat en op welke wijze artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, dat de rechten van het kind behelst, *in casu* van toepassing zou (kunnen) zijn en/of zou (kunnen) zijn geschonden door verweerder. Bijgevolg wordt ook de schending van deze bepaling door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker werkt evenmin concreet uit en toont derhalve niet aan dat of op welke wijze artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te dezen en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Aldus wordt ook de schending van dit artikel door verzoeker niet op dienstige wijze uiteengezet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar gemotiveerd wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

U verklaarde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat een specialist in Noord-Macedonië vermoedde dat u hoofdpijn heeft ten gevolge van stress. In België bent u voor deze hoofdpijn in behandeling bij een huisarts (CGVS II, p. 5-6). Ter staving van deze problemen legde u een medisch document neer uit Noord-Macedonië en medicatievoorschriften uit België. U gaf voorts aan dat u psychisch moe bent en dat u één keer bij een psycholoog ging in België (CGVS II, p. 5 / CGVS IV, p. 2). Ter staving hiervan legde u een brief neer waaruit blijkt dat u op 7 juni 2022 een afspraak had bij een psycholoog. Hieruit kan evenwel niet afgeleid worden dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd gelden.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan en maakt niet aannemelijk dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de redenen zoals vermeld in het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing.

Inzake de door verzoeker ten berde gebrachte asielmotieven, wordt in de bestreden beslissing vooreerst echter met recht gemotiveerd:

“U vreest vooreerst bij een terugkeer naar Noord-Macedonië gearresteerd te worden en geen eerlijke rechtsgang te krijgen omwille van een complot door uw tegenstanders, met name de ex-voorzitter van de IRC Suleiman Rexhepi en zijn bondgenoten bij de Noord-Macedonische autoriteiten.

Wat betreft uw vrees het slachtoffer te worden van een oneerlijke rechtsgang ten gevolge van een klacht die in 2019 tegen u werd neergelegd wegens valsheid in geschrifte (CGVS IV, p. 12, 13), moet gewezen worden op volgende vaststellingen. Hoewel u verklaarde dat het onderzoek ten gevolge van deze klacht in de laatste fase zit en de kans groot is dat zij u in hechtenis willen plaatsen (CGVS IV, p. 8), moet evenwel vastgesteld worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u geen weet heeft of u in deze zaak officieel in beschuldiging werd gesteld noch heeft u zich hierover geïnformeerd (CGVS IV, p. 9-10). Daarbij blijkt uit zowel uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (CGVS IV, p. 6), als uit de door u neerlegde uitnodiging van het parket van 14 augustus 2019 (zie document 38), dat u in Noord-Macedonië in deze zaak enkel behandeld werd als verdachte. Waar u verschillende keren stelde dat de politie en of de speciale eenheden naar u op zoek zijn zodat u voor de procureur kan verschijnen (CGVS IV, p. 8, 10), dient evenwel vastgesteld dat u zelf verklaarde het voorwerp te vormen van een politieel onderzoek waarin het parket u wil verhoren (CGVS IV, p. 8, 10). Aansluitend hierbij verklaarde u dat u via vrienden had gehoord dat er eveneens in mei 2021 een nationaal aanhoudingsbevel tegen u werd uitgevaardigd omwille van verschillende zaken (CGVS IV, p. 9). Geconfronteerd met de mogelijkheid dat dit aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd omdat de autoriteiten u in Noord-Macedonië niet konden vinden, gaf u ook aan dat dit een mogelijkheid was (CGVS IV, p. 9). Hierbij dient gewezen te worden dat uit artikel 559 van de Noord-Macedonische strafprocedurewet blijkt dat er een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd voor een persoon op de vlucht die verdacht wordt van een misdad waarop een straf staat van drie jaar of meer. Uit de door u neergelegde oproepingsbrief van het basisparket van Skopje van 14 augustus 2019 blijkt dat u verdacht wordt van misdrijven die onder artikels 378, 366-a en 391 van de Noord-Macedonische strafwet vallen. Na lezing van deze artikelen in de strafwet blijkt dat voor de artikelen 378 en 366-a er een gevangenisstraf tot drie jaar kan worden toegekend. Uit voorgaande kan dan ook enkel besloten worden dat indien er een aanhoudingsbevel tegen u werd uitgevaardigd dit legaal werd uitgevaardigd volgens de vigerende wetgeving. Voorts dient aangestipt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat in het politieel onderzoek dat naar u werd/wordt gevoerd, u niet alle middelen benutte om uw versie van de feiten weer te geven. Immers wanneer u de eerste keer werd uitgenodigd bij het parket, verscheen u samen met uw advocaat voor de procureur, maar beriep u zich op uw zwijgrecht (CGVS IV, p. 7). U verkreeg die dag wel inzage in uw dossier waarna u mocht beschikken (CGVS IV, p. 7). Hoewel u hierna meerdere keren opnieuw werd uitgenodigd, zowel per brief als via politieagenten, en u aldus de kans werd gegeven om uw versie te geven op het parket, ging u hierin niet op in en diende u medische attesten in om afwezigheid te wettigen (CGVS IV, p. 8). Wat betreft uw beweringen dat de procureur u – in het kader van uw verhoor waarbij u beschuldigd werd van het berokkenen van schade aan andermans recht – liet weten dat zij van hogerhand het bevel had gekregen om u te veroordelen in deze zaak betreffende vervalsing van documenten (CGVS IV, p. 7, 10), dient evenwel vastgesteld te worden dat u deze uitspraak van deze procureur nergens aankaartte (CGVS IV, p. 7-8). Dat u dit niet deed omdat de procureur de chef is van alles en deze woorden van haar overste kwamen, volstaat hier niet voor uw nalaten. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er mogelijkheden bestaan om corruptie op alle niveaus aan te klagen (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene

Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgrra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>. Voorts dient er op gewezen te worden dat indien het tot een rechtszaak zou komen, het de rechter is, los van de intenties van de procureur, die onafhankelijk tot een uitspraak komt. Aansluitend hierbij kan bovendien nog gewezen worden op de beschikbare beroepsmogelijkheden binnen het Noord-Macedonische gerechtelijke bestel.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Door eenvoudigweg te herhalen dat er tegen hem een aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd, dat hij zijn land heeft verlaten en dat hij daardoor amper informatie heeft over de staat van de procedure en een eventuele in beschuldigingsstelling, doet verzoeker immers op generlei wijze afbreuk aan de hoger gedane, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Uit verzoekers verklaringen en de neergelegde stukken blijkt dat verzoeker in zijn land van herkomst nog beschikt over een ruim netwerk aan contacten en familieleden. Bovendien had hij er in het verleden (contact met) verschillende advocaten en kan niet worden ingezien waarom hij niet eenvoudigweg opnieuw één van deze advocaten of een andere advocaat kon aanspreken of machtigen om zich te informeren omtrent de stand van zaken in zijn procedure. Redelijkerwijze mocht bovendien van verzoeker worden verwacht dat hij dit zou hebben gedaan indien hij werkelijk een ernstige en imminente nood aan internationale bescherming had. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming namelijk worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen nood aan internationale bescherming. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven volledig onverlet. Deze motieven vinden stuk voor stuk steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd overeind. Bijkomend kan in het kader van het voorgaande overigens worden opgemerkt dat het in het geheel niet plausibel is dat de procureur, zo deze werkelijk het bevel had gekregen om verzoeker te veroordelen en zinnens was dit bevel te gehoorzamen, verzoeker en diens advocaat hiervan uitdrukkelijk op de hoogte zou hebben gesteld. Dit hield voor deze procureur namelijk een ernstig risico in en kon voor de procureur in kwestie alleen maar problemen opleveren. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker een publiek bekend figuur is en veelvuldig optrad en verklaringen aflegde in de media.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voor zover u uw vrees het slachtoffer te worden van een oneerlijk proces naar aanleiding van de klacht die in 2019 tegen u werd neergelegd voor valsheid in geschrifte baseert op uw eerdere ervaringen met de politie en of justitie in Noord-Macedonië, moet gewezen worden op volgende vaststellingen.

Zo maakte u niet aannemelijk dat er bij de gebeurtenissen van 2015 sprake was van een oneerlijke rechtsgang en of inmenging van de politie. U verklaarde dat u en enkele anderen eind april 2015 niet werden uitgenodigd voor een vergadering van de IRC waarna jullie op 4 mei 2015 hierover op het hoofdkwartier van de IRC verhaal gingen halen (CGVS I, p. 8). U stelde dat het vervolgens tot een conflict kwam waarbij één van jullie tegenstanders met een wapen in de lucht schoot. De politie werd hierop verwittigd en kwam langs. Jullie dienden een klacht in bij de politie en jullie verklaringen werden afgenomen, maar de politie nam niemand mee (CGVS I, p. 9). De politie stuurde jullie klacht door naar het parket, waardoor jullie hier de volgende dag werden uitgenodigd en jullie opnieuw jullie verklaringen aflegden. U vermoedde dat de tegenpartij die dag ook verklaringen aflegde (CGVS I, p. 9, 10). Hoewel u meende dat de politie op 4 mei 2015 niet voldoende optrad (CGVS I, p. 9), blijkt evenwel uit uw verklaringen dat u en uw medestanders op 5 mei opnieuw aan het werk gingen in de gebouwen van de IRC waarbij er op jullie vraag gedurende meer dan twee weken politiebescherming voorzien werd omdat jullie angst hadden opnieuw aangevallen te worden (CGVS II, p. 14-15). Voorgaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat de politie wel degelijk optrad in uw belang. U stelde voorts dat na het incident van 4 mei 2015 waarbij de rechtbank een beslissing nam dat jullie het gebouw van de IRC dienden te verlaten, u geen recht had om een klacht in te dienen tegen deze beslissing en jullie door een deurwaarder en politie naar buiten werden begeleid (CGVS I, p. 11). Deze verklaring strookt echter niet met de door u neergelegde documenten ter zake. Hoewel de tijdelijke beslissing van de basisrechtbank Skopje II op 8 mei 2015 naar aanleiding van een klacht van de IRC u en uw medestanders inderdaad beval om de gebouwen van de IRC terug te geven (zie document 7), blijkt uit een beslissing van het hof van beroep van Skopje van 24 juni 2016 dat jullie wel degelijk in beroep konden gaan (en ook gingen) tegen deze beslissing. Het hof van beroep annuleerde de beslissing van 8 mei 2015 en zond deze terug naar de rechtbank van eerste aanleg (zie document 7).”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vaststellingen waaruit blijkt dat de politie ter plaatse kwam, dat hijzelf en zijn medestanders een klacht konden indienen, dat deze klacht door de politie werd doorgestuurd naar het parket, dat hijzelf en zijn medestanders de

volgende dag werden uitgenodigd om verklaringen af te leggen, dat zij op hun vraag gedurende enkele weken politiebescherming verkregen en dat de politie initieel aldus duidelijk wel degelijk optrad in zijn belang, laat verzoeker geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd gehandhaafd. In zoverre verzoeker en diens medestanders nadien en naar aanleiding van een gerechtelijke beslissing door een deurwaarder en de politie naar buiten werden begeleid, blijkt uit het voorgaande bovendien dat verzoeker en diens medestanders, hoewel verzoeker aangaf dat hij geen klacht kon indienen tegen deze gerechtelijke beslissing, in de mogelijkheid waren om tegen deze gerechtelijke beslissing hoger beroep aan te tekenen, zulks ook deden en daarbij in het gelijk werden gesteld door het Hof van Beroep van Skopje, dat de tijdelijke beslissing van de rechtbank van eerste aanleg van Skopje waarin verzoeker en diens medestanders werd bevolen om de gebouwen van de IRC terug te geven annuleerde en de zaak terugzond naar de rechtbank van eerste aanleg. In zoverre verzoeker in dit kader hekelt dat dit beroep niet snel genoeg was om de uitvoering van de voormelde gerechtelijke beslissing onmiddellijk stop te zetten en op grond daarvan beweert dat hij in wezen geen echte middelen had om zich tegen deze beslissing te verzetten, dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat de tijdelijke gerechtelijke beslissing initieel uitvoerbaar was en dat het betreffende beroep niet onmiddellijk en automatisch schorsend van aard was geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker zijn rechten niet op een gedegen wijze kon doen gelden. Dat deze tijdelijke gerechtelijke beslissing onmiddellijk uitvoerbaar was, lijkt met het oog op de continuïteit en de goede werking van de IRC bovendien niet meer dan logisch. Indien de werking van dergelijke organisatie telkenmale verstoord zou kunnen worden of zou moeten worden stopgezet wanneer één van de betrokkenen een klacht zou indienen, zou zulke organisatie immers op bijzonder eenvoudige wijze kunnen worden lamgelegd, haar werkzaamheden niet langer kunnen uitoefenen en niet langer kunnen functioneren.

Verder wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Waar u dan beweerde dat het parket, na jullie klacht van 4 mei 2015, de zaak omkeerde en van u en uw medestanders (naar uw zeggen, ten onrechte) daders maakte (CGVS I, p. 10), dient vastgesteld te worden dat uit de door u neergelegde beslissing van de basisrechtbank van Skopje van 4 november 2016 enkel kan worden vastgesteld dat de rechtbank besloot om over te gaan tot een ten laste legging op voorstel van het parket waarbij u in eerste aanleg veroordeeld werd voor “deelname aan een menigte met het oog op het plegen van een misdrijf” (zie document 13). Hierbij dient aangestipt te worden dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde waaruit blijkt dat uw versie van de gebeurtenissen hierin de juiste is, integendeel. Uit het door u ingediende “North Macedonia 2021 international religious freedom report” (State Department) waarmee u enkele van uw problemen wil aantonen, blijkt dat u in 2015 uit de IRC werd gezet wegens uw rol in de tijdelijke overname van de IRC-kantoren door uw gewapende aanhangers. Dat u het slachtoffer werd of zou worden van een oneerlijke rechtsgang wordt in dit rapport overigens helemaal niet vermeld. Nochtans maakt het rapport wel gebruik van uw verklaringen (zie document 46, p. 13-14). Uw geloofwaardigheid komt door deze vaststelling fundamenteel op de helling te staan. U legde overigens de klacht die u en uw medestanders indienden voor de gebeurtenissen van 4 mei 2015 niet voor. U stelde hierover dat het proces-verbaal van jullie verklaringen enkel naar het parket werd verstuurd (CGVS I, p. 10). Dit is evenwel merkwaardig, gezien u in andere gevallen wel proces-verbalen van uw verklaringen kon neerleggen, zoals bijvoorbeeld wanneer u verhoord werd door het parket in 2019 naar aanleiding van een klacht die u neerlegde tegen Rexhepi en wanneer u in 2020 werd ondervraagd als verdachte (zie documenten 23 en 41). Ook legde u een klacht neer, opgesteld door een advocaat, in uw naam en deze van uw medestanders, gericht aan het basisparket van Skopje betreffende Sulejman Rexhepi en Sabedin Ameti (zie document 10). Hoewel deze klacht niet gedateerd is, handelt deze wel over het machtsconflict dat er binnen de IRC woedde in mei 2015, maar wordt ook hier geen enkele melding gemaakt over het verloop van de gebeurtenissen van 4 mei 2021. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat u voor deze veroordeling beschikte over beroepsmogelijkheden waar u ook gebruik van maakte (CGVS I, p. 11). Uit uw verklaringen en de door u neergelegde beslissing van de basisstrafrechtbank van Skopje van 2 september 2021 blijkt voorts dat deze strafzaak tegen u en uw medestanders verjaard is en aldus conform de Noord-Macedonische wetgeving werd stopgezet (CGVS III, p. 8 / zie document 14). Wat betreft uw verklaringen dat u, naar eigen zeggen onterecht, ontslagen werd door de IRC (CGVS I, p. 12), dient er vooreerst op gewezen te worden dat het loutere feit dat u uit uw ambt werd ontzet niet volstaat om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts blijkt dat u ook hier de mogelijkheid had om een beroep in te dienen (CGVS I, p. 12). Hoewel u meende dat de beslissingen van de rechtbank van eerste aanleg, het hof van beroep en die van het hooggerechtshof waarbij u (naar aanleiding van het aanvechten van uw ontslag) niet in het gelijk werd gesteld, politieke beslissingen waren (CGVS I, p. 12-13), dient er evenwel op gewezen te worden dat zoals hierboven reeds werd vermeld, u geen begin van bewijs aanbrengt waaruit blijkt dat uw versie van de gebeurtenissen van 4 mei 2015 de juiste is en uw ontslag aldus onterecht was.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij in het voorliggende verzoekschrift beweert dat het op 4 mei 2015 slechts ging om een politie-interventie, waar hij stelt dat het *“dus niet over een klacht die verzoeker zou hebben ingediend”* ging en waar hij poneert dat hij daarom geen kopie kan voorleggen van het proces-verbaal, dient immers te worden vastgesteld dat dit manifest in strijd is met zijn eerdere, voormelde verklaringen. Eerder verklaarde verzoeker namelijk nog meermaals en in niet mis te verstane bewoordingen dat hijzelf en zijn collega's die dag wel degelijk een klacht indienden. Tevens gaf hij aan dat de politie van deze klacht een proces-verbaal opmaakte en dit proces-verbaal doorstuurde naar het parket. Voor het overige voert verzoeker ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er in dit kader in wezen immers toe te verwijzen naar de door hem neergelegde stukken en de door hem afgelegde verklaringen en op boude, eenvoudige, algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat *“er ten minstens wel twijfels aan het feit dat het gedrag van verzoeker op 04.05.2015 onjuist zou geweest zijn”* zouden bestaan en dat er met zijn procedures duidelijk iets fout was. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven hoegenaamd niet. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Aansluitend hierbij dient ook opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen en het door u neergelegde vonnis van het hof van beroep van Skopje van 27 maart 2019 betreffende de veroordeling van Kami Nesimi voor smaad, blijkt dat het gerecht, nadat u een klacht wegens smaad neerlegde tegen Kami Nesimi, in uw voordeel een vonnis velde (CGVS II, p. 4 / zie document 40). Er kan aldus allerminst gesteld worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten in zijn geheel en ten allen tijde in uw nadeel oordelen.” Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Voorts verklaarde u dat de politie bij de problemen ten tijde van uw aantreden als voorzitter van de IRC op 23 april 2019 niet of onvoldoende optrad omdat zij hiertoe de opdracht hadden gekregen. Zo stelde u dat een halfuur nadat u die dag de gebouwen van de IRC had betreden, de politie van Bit Pazar onder leiding van Enver Selami de gebouwen betrad. Deze agenten, alsook Enver Selami, zeiden tegen u dat u de gebouwen diende te verlaten en dat zij daar waren op bevel van Ali Ahmeti, de voorzitter van de partij BDI (CGVS III, p. 4). Omdat u niet wou vertrekken zei Enver Selami u dat u dit dan op een andere manier zou begrijpen. Hierna belde hij volgens u met de vice-minister van Binnenlandse Zaken waarna hij u zei dat hij zou vertrekken en dat wat er verder zou gebeuren uw verantwoordelijkheid was (CGVS III, p. 5-6). U bleef achter in de gebouwen van de IRC, maar na zo'n tien minuten kwamen er tientallen mannen, de groep van Gllumovë, die onder leiding stonden van Mervan Suleimani. Zij waren gewapend, duwden u wat en zeiden dat u naar buiten moest of dat zij u anders zouden vermoorden (CGVS III, p. 6). U vertrok uit de gebouwen van de IRC waarna u naar het politiekantoor ging van Bit Pazar om een aangifte te doen. Gezien u later niet werd uitgenodigd door de politie of de procureur, meent u dat zij niets deden met uw aangifte. U voegde hier aan toe dat Enver Selami ook bevriend was met een zoon van Rexhepi (CGVS III, p. 6-7). Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u net naar het politiekantoor stapte van de agenten die u eerder die dag wouden dwingen de gebouwen van de IRC te verlaten op bevel van de partij BDI. Dat u dit wou doen om hun baas er op te wijzen dat dit door hun toedoen was gebeurd (CGVS III, p. 7), kan hier niet overtuigen. Hoe dan ook, uit uw verklaringen blijkt dat u dit gebrekkige optreden van de politie van Bit Pazar onder leiding van Enver Selami nergens aanklaagde. U stelde hierover dat u geen geïnteresseerde instituties vond die zich wouden bezig houden met dit voorval, u uw vertrouwen verloren had en u het niet durfde op te nemen tegen de staatsorganen (CGVS III, p. 8). U stelde later evenwel dat u dit gebrekkige optreden van de politie in de media had aangekaart en u dit ook betrok in de aangifte die u deed bij het parket naar aanleiding van de persconferentie die Rexhepi hield (CGVS IV, p. 3-4). Wat betreft deze aangifte, met name de aangifte die op 8 mei 2019 werd neergelegd bij het basisparket van Skopje (zie document 22), dient evenwel vastgesteld te worden dat hierin geen melding wordt gemaakt van een gebrekkig politieoptreden op 23 april 2019. Deze vaststelling ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid betreffende uw beweringen over het politieoptreden van 23 april 2019 dat u als gebrekkig ervaarde.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Dat hij, zoals hij aanhaalde bij het CGVS, wettelijk verplicht was om bij hetzelfde politiekantoor klacht in te dienen als dat van de agenten die hem eerder wilden dwingen de gebouwen van de IRC te verlaten op bevel van de partij BDI, is niet aannemelijk. Verzoeker staat zulks namelijk op generlei wijze. Hoe dan ook blijkt uit de voormelde passage uit het derde persoonlijk onderhoud dat verzoeker initieel wel degelijk aangaf dat hij geen ernstige en aanhoudende pogingen had ondernomen om het beweerde gebrekkige politieoptreden aan te kaarten bij

andere of hogere instanties. Later, tijdens het vierde persoonlijk onderhoud, beweerde verzoeker dan weer dat hij dit gebrekkige politieoptreden zou hebben aangekaart in zowel de media als de aangifte die hij deed bij het parket naar aanleiding van de persconferentie die Rexhepi hield. Daarbij blijkt uit verzoekers verklaringen, in tegenstelling met wat verzoeker tracht voor te houden in het voorliggende verzoekschrift, wel degelijk dat verzoeker duidelijk aangaf dat hierover werd gesproken in de betreffende aangifte. Zoals terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing, wordt in deze aangifte echter nergens melding gemaakt van een gebrekkig politieoptreden op 23 april 2019. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers beweringen inzake het door hem als gebrekkig ervaren politieoptreden op 23 april 2019.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Hoe dan ook, uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgrra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Voorts verklaarde u dat het parket geen gevolg gaf aan uw aangifte van 8 mei 2019 die u bij hen deed tegen Rexhepi naar aanleiding van beledigende uitspraken aan uw adres (CGVS III, p. 9). Uit de klacht die u op het Commissariaat-generaal neerlegde van 8 mei 2019 gericht aan het basisparket van Skopje, blijkt dat u hierbij specifiek verwijst naar Rexhepi die u op 23 april 2019 een afvallige noemde en dat u enkel voorzitter van de IRC kon zijn indien er geen religieuze islamitische gemeenschap meer was (zie document 22). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat het parket geen gevolg gaf aan uw klacht. Zo werd u naar aanleiding van uw klacht uitgenodigd door het parket om er een verklaring af te leggen (CGVS III, p. 9). Hoewel u stelde dat u helemaal niet meer geïnformeerd werd, zij deze zaken laten liggen tot ze verjaren, u zich zelf ook niet geïnformeerd had naar een stand van zaken, maar de procureur in een andere zaak insinueerde dat zij hier weinig konden omdat de macht hier tussenkwam (CGVS III, p. 9, 10-11), dient evenwel vastgesteld worden dat uit niets blijkt dat uw klacht niet meer lopende is (CGVS III, p. 10). U kaartte bovendien de uitlatingen van deze procureur nergens aan. Dat u dit niet deed omdat u niet hoger kon gaan dan de procureur (CGVS IV, p. 4), weet gezien de hierboven vermelde informatie over de mogelijkheden om corruptie aan te klagen niet te overtuigen. Bovendien blijkt uit niets, gelet op de hierboven vermelde beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië, dat u geen beroep kan doen op uw autoriteiten als u het slachtoffer wordt van feiten die gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u voorts ook stelde dat uw aangiftes die u deed bij verschillende instellingen tegen Rexhepi omwille van corruptie geen gevolg kenden (CGVS III, p. 11), moet opgemerkt worden dat uit deze elementen in uw hoofde geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. Dat dergelijk corruptie-onderzoek (nog) niet tot enig resultaat leidde, kan overigens te wijten zijn aan tal van factoren, zoals gebrek aan bewijzen, de complexiteit van het dossier, ...

Waar u verklaarde dat de beroepsprocedure tegen uw aanstelling als voorzitter van de IRC niet correct verliep (CGVS III, p. 11), dient gewezen te worden op de volgende vaststellingen. Zo verklaarde u dat enkel de IRC beroep kon indienen tegen de beslissing van de rechtbank betreffende uw registratie als voorzitter van de IRC, maar dat de politiek toeliet dat Rexhepi dit deed in eigen naam (CGVS III, p. 11). Uit de door u neergelegde beslissing van de basisrechtbank Skopje II van 17 april 2019 betreffende de aanvaarding van uw registratie als voorzitter van de IRC, blijkt vooreerst dat hierin niet gestipuleerd wordt wie hiertegen beroep kan indienen (zie document 17). Voorts verklaarde u dat wanneer uw benoeming als voorzitter van de IRC, nadat het door het hof van beroep was teruggestuurd naar de rechtbank van eerste aanleg, door deze rechtbank werd afgewezen, dit een politieke beslissing was. U voegde hier aan toe dat u hiervoor niet opgeroepen werd waardoor u zich niet kon verdedigen (CGVS III, p. 11-12 / CGVS IV, p. 4). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat, hoewel u meende dat u diende opgeroepen te worden, ook de IRC noch Rexhepi bij deze procedure aanwezig waren (CGVS IV, p. 5). Bovendien blijkt uit de door u neergelegde beslissing van de basisrechtbank Skopje II betreffende de weigering van uw vraag tot inschrijving als voorzitter van de IRC van 4 oktober 2019 dat zij enkel naging of er bij uw vraag tot inschrijving voldaan werd aan de verplichtingen opgenomen in artikel 40 van de grondwet van de IRC (zie document 25). Daarbij besloot de rechtbank dat u niet voldeed aan de leeftijdsvereiste op het moment van de vraag, met name veertig jaar. Waar u stelde dat geen enkel ander beroep deze leeftijdsbeperking oplegt (CGVS IV, p. 5), volstaat dit evenwel niet om hier te stellen dat de beslissing van 4 oktober 2019 beïnvloed werd door de politiek. Waar u verklaarde dat u deze uitspraak pas drie maanden later ontving, met name in februari 2020, en dat deze laattijdigheid gepland was, dient evenwel vastgesteld te worden dat dit een ongefundeerde uitspraak is (CGVS III, p. 12 / CGVS IV, p. 5). Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat u ook hier beroepsmogelijkheden had en dat de beroepsprocedure tot op heden nog lopende is (CGVS III, p. 12). Wat betreft uw bewering dat het niet kan dat gezien uw beroepsprocedure nog lopende is, er intussen een nieuwe voorzitter bij de IRC is (CGVS III, p. 12), dient evenwel vastgesteld te worden dat dit geenszins gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts verklaarde u in december 2021 onterecht veroordeeld te zijn wegens “inbreuken op andermans recht”. U stelde dat er geen rekening werd gehouden met uw verklaringen noch met het bewijsmateriaal dat u neerlegde en u nooit werd opgeroepen door de rechtbank om u te verdedigen (CGVS II, p. 5). Vooreerst blijkt uit het door u neerlegde proces-verbaal van het basisparket van 5 februari 2020 dat u werd uitgenodigd en u na confrontatie met de beschuldigingen, u in het bijzijn van uw advocaat uw versie

van de gebeurtenissen kon geven (zie document 41). Voorts blijkt uit het door u neergelegde vonnis voor de uitvaardiging van een strafrechtelijke kennisgeving van de basisstrafrechtbank van Skopje van 17 januari 2022 (zie document 42) dat dit om een uitspraak gaat die de rechter nam in overeenstemming met artikel 499 van de Noord-Macedonische strafprocedurewet. Volgens dit artikel kan een rechter, wanneer hij akkoord gaat met de vordering van het openbaar ministerie en deze voldoet aan de voorwaarden zoals omschreven in artikel 497 van diezelfde strafprocedurewet, een strafrechtelijke kennisgeving met een vonnis uitvaardigen en dus strafrechtelijke sancties of andere maatregelen opleggen die door het openbaar ministerie worden voorgesteld. Enkel wanneer er niet voldaan wordt aan deze voorwaarden wordt er volgens artikel 498 van de strafprocedurewet een hoorzitting georganiseerd, wat hier niet het geval was. Waar u verder stelde dat u tegen deze beslissing van 17 januari 2022 niet in beroep kon gaan omdat de beroepstermijn slechts acht dagen was (CGVS IV, p. 11), dient evenwel vastgesteld te worden dat uit artikel 500 §3 van de strafprocedurewet blijkt dat indien deze deadline om bezwaar aan te tekenen wordt gemist omwille van gerechtvaardigde redenen, de rechter een terugkeer naar de vorige stand van zaken zal toelaten door artikelen 99, 100 en 101 van de strafprocedurewet toe te passen. Uit artikel 99 §2 blijkt dat men hiervoor tot drie maanden na het verlopen van de deadline de tijd voor heeft. U maakte hier evenwel geen gebruik van. Dat u voorts verklaarde dat u de machtiging van uw advocaat in deze zaak zelf had ingetrokken omdat u niemand meer vertrouwt (CGVS IV, p. 11), volstaat hier geenszins om te besluiten dat u geen toegang had tot beroepsmogelijkheden in deze veroordeling. Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat de straf die u in deze zaak kreeg, met name een voorwaardelijke straf van drie maanden onder voorbehoud dat u binnen het jaar geen nieuwe misdrijven zou begaan, onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Aldus volstaan uw eerdere confrontaties met politie en justitie geenszins om te besluiten dat u actueel het slachtoffer dreigt te worden van een oneerlijk proces naar aanleiding van de klacht van 2019 inzake valsheid in geschrifte.

Wat betreft de overige door u aangehaalde problemen, met name dat u sinds 2015 bedreigd werd door politici en ambtenaren (CGVS IV, p. 13-15) en u in september 2021 via tekstberichten bedreigingen ontving (CGVS IV, p. 15), maakte u niet aannemelijk dat u voor deze problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Wat betreft uw bewering dat u sinds 2015 bedreigingen en aanmaningen ontving van politici en ambtenaren om uw strijd te staken (CGVS IV, p. 13-15), dient vastgesteld te worden dat u dit nergens aankaarte (CGVS IV, p. 15). Dat u dit niet deed omdat deze bedreigingen niet expliciet waren en u angst had om een aangifte te doen tegen de premier (CGVS IV, p. 15), volstaat geenszins voor uw nalaten. Immers de bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit de reeds eerder vermelde informatie dat er in Noord-Macedonië verschillende mogelijkheden bestaan om wangedrag op alle niveaus binnen de overheid aan te kaarten. Voor wat betreft de drie tekstberichten die u in september 2021 ontving, verklaarde u dat u hiervoor een aangifte deed bij de politie van Petrovec. U stelde dat u door hen goed ontvangen werd en dat zij uw aangifte doorgaven aan een eenheid van Binnenlandse Zaken tegen geweld en bedreigingen. Hier lachten zij eerst met uw aangifte, maar zeiden zij u dat zij deze toch zouden behandelen. U nam nog contact op met deze eenheid voor uw vertrek uit Noord-Macedonië, waarbij u gezegd werd dat u hen niet moest contacteren (CGVS IV, p. 16). Hierbij dient evenwel vastgesteld te worden dat u dit door u als gebrekkig ervaren optreden van deze eenheid nergens aankaarte omdat u naar België kwam (CGVS IV, p. 16). Uit de reeds toegevoegde informatie blijkt evenwel dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Waar u ten slotte aanhaalde dat u het gevoel had dat u in 2021 achtervolgd werd en dat dit huurmoordenaars konden zijn (CGVS IV, p. 15), dient vastgesteld te worden dat u deze vrees niet objectief kon onderbouwen. U baseerde dit enkel op het feit dat u verschillende keren dezelfde mensen zag wanneer u naar een café of de moskee ging (CGVS IV, p. 15). Wat betreft uw verklaring dat uw wagen op januari 2022 vuur vatte (CGVS II, p. 3), dient vooreerst vastgesteld te worden dat dit de wagen van uw schoonvader is. Hoewel u verklaarde dat u gemachtigd bent om de wagen te gebruiken, blijkt uit het door u neergelegde document ter zake dat u enkel gemachtigd was om deze wagen te gebruiken van 1

december 2020 tot 1 december 2021 (zie document 43). Uit de door u neergelegde documenten kan geenszins worden afgeleid worden wat de oorzaak is van deze brand. U heeft aldus niet aangetoond dat uit deze brand een persoonlijk risico in uw hoofde afgeleid kan worden.

(...)

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, uw loopbaan en uw activiteiten in België worden hier niet betwist (zie documenten 1-3, 53-57). Dat u tewerkgesteld was bij de IRC, er een conflict was in 2015 bij de IRC waarbij er verschillende gerechtelijke procedures werden opgestart door zowel u en uw medestanders als door uw tegenstanders en u hier ontslagen werd, wordt hier niet betwist, maar wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen (zie documenten 4-14). Dat u in 2019 door een rechtbank werd ingeschreven als de voorzitter van de IRC waarop er juridische procedures werden gestart door uw tegenstanders alsook door uzelf betreffende deze inschrijving, u in 2019 aangiftes deed tegen Rexhepi voor een haatmisdrijf en corruptie, en u dit eveneens meldde aan de Franse ambassade in Noord-Macedonië wordt hier niet betwist, maar wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen (zie documenten 15-36, 48). Wat betreft de documenten die u neerlegde om de corruptie/financiële misdrijven van Rexhepi aan te tonen, dient er op gewezen te worden dat uit dergelijke documenten geenszins een persoonlijk risico in uw hoofde tot vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan afgeleid worden (zie documenten 37, 50). Dat de gebeurtenissen en de verklaringen van u en Rexhepi uit 2019 in de media verschenen, wordt hier niet betwist, maar wijzigt niets aan de bovenstaande vaststellingen (zie document 49). Dat u in 2019 en Pllumb Velu in 2021 werden uitgenodigd door het parket als verdachten in een strafzaak voor “vervalsing van documenten” wordt ook niet betwist, maar wijzigt wederom niets aan de bovenstaande vaststellingen (zie documenten 38-39). Ook de veroordeling van Kami Nesimi in 2019 na een klacht van u wordt hier niet betwist, net zo min als uw veroordeling in 2022 voor het “aantasten van andermans rechten”, maar wijzigen de bovenstaande vaststellingen niet (zie documenten 40-42). Dat u in september 2021 drie bedreigingen ontving op uw telefoon, u hier een aangifte voor deed bij de politie van Petrovec, u deze bedreigingen per e-mail meldde aan verschillende diplomatieke posten en dit ook vermeld wordt in het rapport ‘North Macedonia 2021 International Religious Freedom Report’ (State Department), word niet betwist, maar doet geen afbreuk aan de hierboven vermeldde beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië (zie documenten 44-46). De foto van Enver Selami en Zeglu Rexhepi toont enkel dat zij samen op de foto staan, maar zegt niets over de omstandigheden waarin deze foto genomen werd (zie document 20). De documenten betreffende de wagen van uw schoonvader en het rapport van de brandweer tonen enkel aan dat dit de wagen is van uw schoonvader, u hier gedurende een jaar tot 1 december 2021 gebruik van mocht maken en de brandweer in januari 2022 tussen kwam om een brand te blussen (zie document 43). Wat betreft de rapporten betreffende de algemene situatie in Noord-Macedonië dient vastgesteld te worden dat een verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Noord-Macedonië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu (zie documenten 51, 52). De medische documenten uit Noord-Macedonië en België werden reeds besproken (zie documenten 47, 55).”

Verzoeker slaagt er in het voorliggende verzoekschrift hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij eenvoudigweg en op algemene wijze herhaalt dat de beroepsprocedure in het kader van zijn benoeming onwettig zou zijn verlopen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker met deze eenvoudige en algemene herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen geenszins afbreuk kan doen aan de hoger weergegeven, inzake en op basis van zijn eerder afgelegde verklaringen gedane, vaststellingen. Verzoeker erkent in het voorliggende verzoekschrift in dit kader bovendien uitdrukkelijk dat hij tegen de beslissing die de rechtbank vervolgens nam en die volgens hem een politieke beslissing was in beroep kon gaan en dat dit beroep nog steeds hangende is. In zoverre verzoeker daarbij beweert dat dit beroep slechts verder zou kunnen worden behandeld nadat de strafprocedure die jegens hem werd geopend is afgehandeld en waar hij aangeeft dat deze strafprocedure aldus blijkbaar een voorwendsel zou zijn om zijn beroepsprocedure te vertragen en louter tot doel zou hebben om hem met een gevangenisstraf te bedreigen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker zulks op generlei wijze aantoonst of aannemelijk maakt. Bovendien kan in verband met deze strafprocedure worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zo verzoeker werkelijk de mening was toegedaan dat de strafprocedure in kwestie louter tot doel had om zijn beroep te vertragen en hem onder druk te zetten, kon worden verwacht dat verzoeker er alles aan zou hebben gedaan om in deze strafprocedure zo snel mogelijk zijn standpunt te doen kennen, zijn rechten te doen gelden, zich te informeren over deze procedure en aan te kaarten dat de procureur hem zou hebben meegedeeld dat hij bevel had gekregen om hem te veroordelen. Verzoeker liet dit alles echter klaarblijkelijk na.

Voor het overige vergenoegt verzoeker zich er in wezen toe te verwijzen naar zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent onder meer de banden tussen Rexhepi en de overheid en de door Rexhepi gepleegde corruptie, de ter staving van deze verklaringen neergelegde stukken en de door hem neergelegde en de door verweerder gehanteerde landeninformatie inzake de situatie op het vlak van corruptie in Noord-Macedonië en aan verweerder te verwijten dat er geen rekening zou zijn gehouden met de door hem neergelegde video's en stavingsstukken. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven hoegenaamd niet. Dat er met zijn verklaringen en de neergelegde stukken inzake de banden tussen Rexhepi en de overheid, de door Rexhepi gepleegde corruptie en de situatie op het vlak van corruptie in Noord-Macedonië door verweerder geen rekening zou zijn gehouden, betreft immers een loutere en aperte miskennis van de inhoud van voormelde motieven. Met zijn eenvoudige verwijzing naar zijn eerder afgelegde verklaringen, de door hem neergelegde stukken en de beschikbare en door verweerder gehanteerde landeninformatie, doet verzoeker verder geenszins afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, op grond van en aangaande deze verklaringen, stukken en informatie gedane vaststellingen. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker geenszins aan dat er in zijn concrete geval sprake zou zijn van corruptie, een oneerlijke behandeling, vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Gelet op het voorgaande, toont verzoeker evenmin aan dat hij, zo hij daartoe de nodige stappen zou zetten en de nodige pogingen zou ondernemen, in dit kader in zijn land van herkomst geen bescherming zou kunnen verkrijgen vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. In dit kader kan overigens opnieuw worden opgemerkt dat ook verzoeker zelf een publiek bekend figuur is, dat verzoeker veel medestanders heeft in Noord-Macedonië en dat verzoeker veelvuldig optrad en verklaringen aflegde in de media. Bijgevolg kan worden aangenomen dat men ervoor zal terugschrikken om in zijn geval corruptie te hanteren of een oneerlijke of onwettige behandeling op te leggen aan verzoeker en kan worden verwacht dat zijn zaak en situatie door de Noord-Macedonische autoriteiten met de nodige omzichtigheid wordt behandeld.

Hetgeen voorafgaat, vindt overigens eveneens duidelijk bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoeker (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

In zoverre verzoeker in diens aanvullende nota daarnaast nog wijst op (de neergelegde documenten inzake) zijn integratie en activiteiten in België, dient tot slot te worden opgemerkt dat dit geen elementen zijn die in hoofde van verzoeker kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Dient immers te worden opgemerkt dat verzoekers mate van integratie en activiteiten in België te dezen niet relevant zijn voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad heeft in deze de bevoegdheid om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van dergelijke humanitaire gronden. Er bestaat geen bepaling die toelaat om louter op basis van verzoekers integratie en activiteiten in België de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor

erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden onzegd.

3.7. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker verder niet aan dat hij in het verleden daadwerkelijk reeds slachtoffer werd van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Evenmin maakt verzoeker gelet op het voorgaande aannemelijk dat hij bij eventuele (ernstige) toekomstige problemen en zo hij daartoe de nodige stappen zou zetten en de nodige pogingen zou ondernemen verstoken zou riskeren te blijven van de bescherming van zijn eigen, nationale autoriteiten. Derhalve beroept verzoeker zich te dezen niet op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze *“de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur” in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT